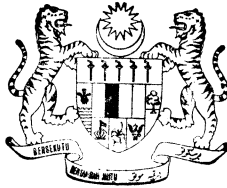

**Jilid I
Bil. 28**

**Hari Selasa
13hb Januari, 1976**

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA

SENATE

PARLIMEN KEEMPAT

Fourth Parliament

PENGGAL PERTAMA

First Session

KANDUNGANNYA

**JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2669]**

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Profesion Undang-undang [Ruangan 2695]

**Rang Undang-undang Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu
Gelap) [Ruangan 2735]**

USUL:

**Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan
Mesyuarat [Ruangan 2734]**

MALAYSIA

PARLIMEN KEEMPAT—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL PERTAMA

Hari Selasa, 13hb Januari, 1976

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK HAJI OMAR YOKE-LIN ONG, P.M.N., S.P.M.S., D.P.M.S. (Dilantik).
- „ Timbalan Menteri Undang-undang, DATUK ATHI NAHAPPAN, D.P.M.S., J.M.N. (Dilantik).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING (Dilantik).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI S. O. K. UBAIDULLA, P.S.M., D.P.M.S., J.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN ABDUL AZIZ BIN TAPA, A.M.N., P.J.K. (Melaka).
- „ TUAN ABDUL RAHIM BIN ABDUL MANAN, A.M.N., P.J.K. (Negri Sembilan).
- „ DATUK HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSSIN, D.S.W., J.S.M. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI ABU BAKAR TITINGAN BIN DAMSANI, S.P.D.K., P.G.D.K., A.D.K., A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK HAJI AHMAD BIN ARSHAD, D.P.M.J., A.M.N. (Johor).
- „ TUAN A. ARUNASALAM, A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK CHAN KWONG HON, D.P.M.S., J.M.N., S.M.S., J.P. (Selangor).
- „ DATUK CHONG FOO KHIN, D.S.K.D., P.J.K., P.P.T., J.P. (Negri Sembilan).
- „ TUAN CHUA CHING CHENG, P.J.K., J.P. (Melaka).
- „ PUAN DASIMAH DASIR, A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN T. S. GABRIEL (Dilantik).
- „ TAN SRI GAN TECK YEOW, P.S.M., J.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN HAJI YAACOB, P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI C. D. ISMAIL, J.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN ISMAIL BIN SHEIKH IBRAHIM, P.P.N. (Perlis).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG, P.B.S. (Sarawak).
- „ TUAN KAM WOON WAH, J.P. (Dilantik).
- „ TUAN KAMARUL ARIFFIN BIN MOHAMED YASSIN (Dilantik).
- „ TUAN HAJI KHALID BIN HAJI ABDULLAH, A.M.N., J.P. (Dilantik).

Yang Berhormat DATUK LEE LOY SENG, D.P.M.P., J.P. (Perak).

- „ DR LIM AH SITT, P.I.S. (Johor).
- „ TAN SRI LIM CHING WAH, P.S.M., S.P.D.K., A.M.N. (Sabah).
- „ DR LIM KENG YAIK (Dilantik).
- „ DATUK MANSOR BIN MOHAMAD, D.P.M.T., A.M.N. (Trengganu).
- „ TUAN HAJI MOHD. AMIN BIN HAJI YAAKUB, P.M.K. (Kelantan).
- „ TUAN HAJI MOHD. SAAID BIN HAJI ABU BAKAR (Dilantik).
- „ DATUK NGAU KEN LOCK, J.M.N., S.M.P., P.J.K., J.P., Datuk Kurnia Panglima Raja (Pahang).
- „ DATUK NIK HASSAN BIN HAJI NIK YAHYA, D.J.M.K., J.M.N., P.M.K. (Dilantik).
- „ TUAN OH SIEW AUN, J.P. (Pulau Pinang).
- „ TUAN OOI ENG HONG, S.M.K., P.P.N., P.J.K., J.P. (Kedah).
- „ TUAN HAJI OTHMAN BIN ABDULLAH, P.C.M. (Perak).
- „ TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK V. PONNUSAMY PILLAI, D.P.M.P., K.M.N., P.M.P., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN RAFIDAH AZIZ, A.M.N. (Dilantik).
- „ RAJA DATUK NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, D.P.M.S., J.S.M., S.M.S., P.J.K. (Selangor).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S., J.P. (Dilantik).
- „ DATUK DR. C. SINNADURAI, P.S.D., P.N.B.S., D.P.M.P., J.M.N., S.M.K., S.M.B., P.J.K. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH SALMAH BINTI SHEIK HUSSEIN, A.M.N. (Dilantik).
- „ DATUK SYED HASSAN AIDID, D.P.M.N., J.M.N., P.J.K., J.P. (Pulau Pinang).
- „ DATUK SYED KECHIK BIN SYED MOHAMMAD, P.G.D.K. (Sabah).
- „ DATUK SYED OMAR BIN SYED HUSSAIN, S.M.P., A.M.N. (Perlis).
- „ TUAN TING MING HIA (Sarawak).
- „ DATUK WAN IBRAHIM BIN WAN TANJONG, J.M.N., P.J.K., Orang Kaya Indera Maharaja Purba Jelai (Pahang).
- „ DATUK WAN SULAIMAN BIN WAN TAM, P.J.K. (Dilantik).
- „ WAN SULAIMAN BIN WAN TAM, P.J.K. (Dilantik).
- „ DATUK DR WEE KHOON HOCK, D.P.M.K., A.K., Datuk Kaya Pati (Dilantik).
- „ PUAN ZAWIAH BINTI ABDULLAH, P.J.K., P.P.N. (Trengganu).

YANG TIDAK HADIR:

Yang Berhormat TUAN HAJI ABU BAKAR BIN HAMZAH, J.P. (Kelantan).

- „ DATUK J. E. S. CRAWFORD, D.P.M.P., S.P.M.P., J.M.N., J.P., Datuk Kurnia Indera (Dilantik).
- „ TAN SRI MOHAMED NOOR TAHIR (T.H.) TAN, P.M.N., J.M.N., C.W.E. (Dilantik).
- „ DATUK MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ CIK TOM SAUDAH BINTI HAJI OTHMAN, A.M.N., P.P.N. (Kedah).

YANG HADIR BERSAMA:

- Yang Berhormat Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar, TAN SRI ONG KEE HUI,
P.M.N., P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K.
(Ulu Langat).
- „ Menteri Penerangan dan Tugas-tugas Khas dan Perancangan Am dan
Penyelidikan Sosio-Ekonomi, DATUK AMAR HAJI ABDUL TAIB BIN
MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK ALI BIN HAJI AHMAD, S.P.M.J
S.M.J. (Pontian).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATUK ABDUL SAMAD BIN
IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam, DATUK MOHAMED BIN
RAHMAT, D.P.M.J., K.M.N. (Pulai).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN CHAN SIANG SUN, J.S.M., A.M.N., P.J.K.,
J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, DATUK ABDULLAH AHMAD,
S.J.M.K., D.P.M.K., P.N.B.S., J.M.K., A.D.K. (Machang).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, TUAN ABU BAKAR BIN UMAR, S.D.K. (Kota Setar)
- „ Timbalan Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan, TUAN RICHARD
HO UNG HUN (Lumut).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN PAUL LEONG KHEE SEONG
(Taiping).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Lim Joo Keng.

Timbalan Setiausaha: Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Setiausaha: Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penterjemah Melayu Kanan/Pemangku Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting: Yahya Manap.

Penolong Penyunting: P. B. Menon.

Penolong Penyunting: Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Rani bin Rahim.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Quah Mei Lan.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Shariff bin Md. Saad.

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

BONUS KEPADA PETANI-PETANI

1. Puan Hajjah Salmah binti Sheik Hussein minta Perdana Menteri menyatakan samada Kerajaan akan memberi bonus dalam masa Rancangan Malaysia Ketiga kepada petani-petani di luar bandar seperti yang diberikan kepada kakitangan-kakitangan Kerajaan dan pihak swasta.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Abdullah Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, untuk memberi bonus kepada petani-petani luar bandar sepertimana yang diberikan kepada kakitangan Kerajaan adalah tidak praktik sebabnya ialah pembayaran bonus itu terikat dengan gaji dan merupakan satu langkah yang khusus yang dapat ditarik balik pada bila-bila masa sahaja. Kerajaan telahpun menarik balik buat sementara waktu pemberian bonus kepada kakitangan Kerajaan yang tergolong dalam kumpulan berpendapatan tinggi, memandangkan perlunya untuk berjimat cermat dalam perbelanjaan.

Petani-petani luar bandar mendapat bantuan dalam bentuk yang lain dan Kerajaan bertujuan menambah pengeluaran supaya pendapatan mereka akan bertambah baik lagi. Bantuan ini termasuk pemberian subsidi untuk pertanian seperti baja, pinjaman dan perkhidmatan perkembangan yang memakan belanja yang besar dalam ertikata pendapatan dan perbelanjaan kepada Kerajaan. Selain dari ini langkah-langkah juga diambil bagi menjamin harga minima untuk padi dan untuk menstabilkan harga getah. Langkah ini adalah lebih berhasil untuk memberi perangsang kepada petani-petani. Ianya merupakan bantuan yang lebih berkesan dari cadangan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, adakah pada hari akan datang Kerajaan akan memberi bantuan subsidi seperti yang dikatakan oleh

Yang Berhormat Menteri tadi, sebagaimana subsidi yang diberi kepada petani-petani di negeri Jepun iaitu sampai 100%, misalnya, kalau padi diberi 100% subsidi. Oleh kerana memandangkan keadaan inflasi pada hari ini kalau petani-petani cuma diberi subsidi baja sahaja tidak mencukupi untuk sara hidup mereka. Bolehkah atau tidak dibuat pada masa akan datang?

Datuk Abdullah Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, kita akan ambil perhatian.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Dalam jawapan Yang Berhormat Menteri yang berkenaan tadi, saya ingin membuat soalan tambahan, dalam bantuan-bantuan dan subsidi yang diberi kepada petani-petani kita adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri boleh memberi jaminan supaya keseluruhan petani kita akan menikmati atas apa yang dirancang oleh Kerajaan.

Datuk Abdullah Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, memanglah dasar Kerajaan ini untuk menolong sebilangan besar rakyat, terutama petani-petani dan usaha akan dibuat seterusnya, supaya apa yang ditujukan kepada mereka itu sampai kepada mereka.

CUKAI TANAH

2. Puan Hajjah Salmah binti Sheik Hussein minta Menteri Kewangan menyatakan samada Kerajaan di bawah Rancangan Malaysia Ketiga, akan mengecualikan bayaran cukai tanah kepada petani-petani luar bandar yang tanah mereka tidak ekonomik dan tidak mengeluarkan hasil serta tidak pula menikmati sebarang jenis pembangunan di kawasan itu, seperti tiada jalan raya, surau, masjid, api, air, kelinik dan sebagainya tetapi sebaliknya menaikkan cukai tanah di kawasan-kawasan yang lebih banyak menikmati pembangunan.

Timbalan Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam (Datuk Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa semua perkara yang berkaitan dengan cukai tanah adalah di bawah bidang kuasa Kerajaan-kerajaan Negeri. Walau bagaimanapun, oleh kerana soalan yang dikemukakan itu melibatkan semua Kerajaan Negeri, Perbendaharaan telahpun merujuk

perkara ini kepada Kementerian Tanah dan Galian untuk dikemukakan kepada Majlis Tanah Negara untuk dipertimbangkan.

PERADUAN RATU CANTIK

3. Dr Lim Ah Sitt minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan memandangkan faktor bahawa beberapa peraduan cantik telah dirancang dan kemudiannya terpaksa dibatalkan kerana bantahan-bantahan daripada sebahagian rakyat dalam masyarakat, bolehkah Menteri menyatakan dengan terang samada peraduan cantik akan diharamkan seterusnya di Malaysia pada masa depan.

Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datuk Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, kuasa terhadap memberi kebenaran atau lesen kepada pertunjukan-pertunjukan seperti ratu cantik adalah pada pihak berkuasa tempatan di sesuatu tempat itu dan terpulanglah kepada mereka untuk menentukannya.

Tuan Syed Omar bin Syed Hussain: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberi pengakuan atau jaminan bahawa pertunjukan peraduan ratu cantik di kalangan belia dan beliawanis Islam diharamkan terus-menerus, kerana sejajar dengan tegahan agama Islam kita yang mana di kalangan merekalah yang diharapkan menjadi pelupur untuk menegakkan agama Islam sebagai panduan hidup mereka.

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sepanjang yang berkenaan dengan Kerajaan ataupun Kementerian saya tidak pernah menganjurkan peraduan-peraduan ratu cantik.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Berhormat Menteri bercadang menasihatkan pihak yang berkenaan samada Kerajaan Pusat sendiri atau Kerajaan Negeri supaya menamatkan atau tidak membenarkan Malaysia mengambil bahagian pertandingan ratu cantik di luar-luar negeri kerana sepanjang-panjang peraduan ratu cantik itu Malaysia sentiasa kalah. Jadi, imejnya mengatakan di Malaysia ini tidak ada wanita-wanita cantik. Bolehkah Yang

Berhormat Menteri menasihatkan Kerajaan yang berkenaan supaya jangan masuk peraduan ratu cantik ini?

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sepanjang yang berkenaan Kerajaan pertandingan-pertandingan ratu cantik dunia ini terpulanglah kepada individu-individu yang hendak masuk pertandingan itu dan kalau kalah pun bukanlah negara yang kalah tetapi orang yang bertanding itu-lah yang kalah.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya berasa hairan dan pelik bahawa orang yang mengambil bahagian itu mewakili Malaysia, kalau dia mewakili dirinya saya tidak hairan sebab dalam mana-mana surat-khabar mengatakan mewakili Malaysia. Adakah kita tidak iktiraf sebab dia mewakili negara kita?

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, perkara kalah ini adalah perkara biasa. Pertandingan-pertandingan lain pun selalu kita pergi keluar negeri kita kalah walaupun di atas nama negara kita.

Tuan T. S. Gabriel: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan iaitu mengikut cara-cara yang diikuti pada masa kita mengadakan sesuatu pertandingan ratu cantik kita terus ikut cara Barat iaitu memakai swim-suit dan diberitahu the vital statistics of the contestants. Tidakkah boleh kita mengadakan satu Malaysian style atau Asian style dengan tidak memakai swim-suit dan tidak beritahu vital statistics bagi perempuan-perempuan yang mengambil bahagian oleh kerana vital statistics atau the beauty and sacredness of an individual woman is very important. Bagaimana dia tunjuk dengan begitu terang kepada satu kumpulan sebagaimana kita menunjukkan di negeri-negeri Barat, sebab itu negeri kita pun menghapuskan gambar-gambar lucu dan kita pun selalu menunjukkan pada tiap-tiap tahun di serata bandar di seluruh negeri.

Tuan Yang di-Pertua: Bolehkah kemukakan soalan tambahan?

Tuan T. S. Gabriel: Saya bertanya kepada Yang Berhormat Menteri tidakkah boleh kita mengadakan satu Malaysian style atau Asian

style dengan tidak memakai swim-suit dan tidak payah beritahu vital statistics orang-orang yang mengambil bahagian?

Tuan Yang di-Pertua: Cukuplah (*Ketawa*).

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, kebanyakan apa yang dipanggil peraduan ratu cantik diadakan dalam negara kita ini adalah berlainan daripada apa yang biasa dibuat di negeri Eropah Barat ataupun Amerika. Kebanyakan yang kita katakan ratu cantik yang sebenarnya bukanlah ratu cantik dalam istilah Eropah Barat ataupun Amerika kerana kalau di sana dipanggil ratu cantik kebiasaannya dia pakai seluar dalam dan dada pun tidak bertutup, semua bahagian lain itu terdedah. Tetapi kebanyakan yang dipanggil ratu cantik dalam negara kita ini adalah merupakan orang itu cuma dia naik atas pentas, dia keluar masuk lepas seorang-seorang tetapi pakaiannya lengkap. Ini yang banyak diadakan di dalam negara kita, yakni samada pakaian kebaya sarong ataupun memakai pakaian kebangsaan yang lain tetapi dinamakan ratu cantik.

Tuan Yang di-Pertua, istilah ratu inipun tidak betul kalau dalam bahasa asal ratu ertinya "King", yang perempuan ini dipanggil "Rani". Dalam soal ratu cantik ini sebab itulah yang berlaku dalam negeri kita ini yang sebenarnya adalah lebih kurang berasaskan kepada cara hidup kita yakni dengan pakaian yang lengkap. Jarang-jarang benar ataupun boleh dikatakan dalam seribu agaknya kalau hendak cari satu pun peraduan ratu cantik yang pakai seluar bikini sahaja inipun entah ada ataupun tidak. Kadang-kadang yang dipanggil ratu cantik ini tidak ada pun keluar masuk berbaris-baris di tengah pentas, senyap-senyap diadakan pengadil di tepi, dia kata orang ini jadi ratu cantik, tetamu-tetamu yang datang yang memakai pakaian cantik-cantik dikatakannya ratu cantik. Yang sebenarnya, apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat tadi iaitu memang inilah yang amnya berjalan di negara kita.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri tadi saya sokong benar kalau ada begitu, yang pakai lengkap elok sampai ke tumit, tidak mendedahkan dada, tidak mendedahkan bahagian-bahagian lain, saya ber-

setuju betul dengan apa yang dikatakannya tadi. Tetapi adakah kita melihat dalam akhbar *The New Straits Times* ratu cantik beratur pakai swim-suit selalu diadakan. Adakah Yang Berhormat Menteri tahu di atas perkara ini? Ada dua macam ratu cantik—satu ratu pakaian dan satu lagi ratu cantik badan, itu yang dikatakan oleh Yang Berhormat Senator tadi iaitu statistics badan berapa, ukuran punggung berapa dan lain-lain. Yang kedua fesyen pakaian, itu Yang Berhormat Menteri katakan. Jadi yang mana satu yang dikatakannya ratu cantik pakaian atau ratu cantik muka, pinggang, dada dan sebagainya.

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, apa yang dimaksudkan ratu cantik yang boleh dikatakan hampir bogel langsung itu jarang benar diadakan di dalam negara kita. Sebagaimana jawapan saya mula-mula tadi kalau sekiranya pihak penganjur itu hendak mengadakan, pihak yang berkuasa di sesuatu tempat itu boleh melarang di bawah undang-undang yang ada. Itulah kedudukannya dari segi undang-undang. Berkenaan dengan vital statistics ini cuma barangkali kita ini sudah zaman terlalu moden, terlalu statistics conscious, kalau orang hendak tahu apa-apa pun hendak tahu statistics dahulu.

Puan Hajjah Salmah binti Sheik Hussein: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Kenapakah berat benar Yang Berhormat Menteri hendak mengharamkan ratu cantik ini di Malaysia kita pada saat ini oleh kerana walaupun Yang Berhormat Menteri memper-tahankan dengan memperkatakan kuasa itu terletak di negeri dan di daerah masing-masing, tetapi andai kata daripada pihak Yang Berhormat Menteri mengambil tindakan ini dengan tegas mengharamkan perkara yang tersebut itu rasa saya tidak menjadi keberatan bagi pihak yang berkenaan hendak melakukan ratu cantik yang menjadi bahaya kepada seluruh peringkat belia-beliawanis kita.

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, perkara yang tersebut itu yang mana satu? Saya sudah gambarkan tadi peraduan ratu cantik ini yang biasa dijalankan di negeri kita ini adalah lain daripada yang biasa dijalankan di Eropah dan di Amerika. Ertinya yang biasa kebanyakannya

dijalankan dalam negeri kita ialah dengan pakaian yang lengkap, kemudian yang kebanyakan dibuat di Eropah Barat ataupun di Amerika ialah dengan hampir semua bogel. Jadi mana satu yang dimaksudkan?

Puan Hajjah Salmah binti Sheik Hussein: Tuan Yang di-Pertua, maksud saya tidak payah kita kirakan samada dari Amerika atau Malaysia. Seboleh-bolehnya apa juga bentuk pakaian ratu cantik ini diharamkan terus, sebab tidak sesuai dengan ajaran konsep Islam.

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana saya jawab tadi kuasa adalah terletak kepada pihak-pihak yang memberikan kebenaran ataupun lesen. Kalau sekiranya pihak-pihak yang memberi kebenaran atau lesen itu berfikir yang itu tidak merosakkan sangat ataupun tidak merbahaya terpulanglah kepada mereka menentukan dan kalau hendak melarang pun terpulanglah kepada pihak-pihak yang berkuasa dalam sesuatu tempat untuk memutuskan perkara ini.

Tuan Syed Omar bin Syed Hussain: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sebagai tolak ansur dan permulaan bolehkah Yang Berhormat Menteri mengarahkan kepada badan-badan belia khususnya kepada belia-wanis-beliawanis Islam supaya jangan mengambil sebarang peraduan dan pertunjukan cantik di dalam kalangan belia sendiri.

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, kalau di dalam pertubuhan belia ataupun kegiatan belia bolehlah saya buat, tetapi kalau yang di luar daripada itu adalah di luar kekuasaan saya.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Tuan Yang di-Pertua, ratu cantik samada pakaian labuh atau terbuka, terdedah pada umumnya sudah dapat bantahan daripada kaum wanita dalam negeri kita ini. Untuk hendak mengimbangkan tidakkah Kementerian bercadang mengadakan raja cantik kepada laki-laki supaya seimbang, kalau tidak bermakna yang perempuan itu kena main sepanjang masa.

Tuan Yang di-Pertua: Ini soalan lain (*Ketawa*).

MAJLIS BELIA MALAYSIA/ MAJLIS PERUNDINGAN BELIA NEGARA

4. Datuk Haji Ahmad bin Arshad minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan:

- (a) usaha-usaha yang sedang dirancang untuk menyusun semula Majlis Belia Negara supaya merupakan suatu badan nasional mewakili seluruh Malaysia; dan
- (b) dalam bentuk apakah maka Majlis Belia Negara dan Majlis Perundingan Belia Negara boleh dianggap sebagai sebuah badan belia yang mewakili pergerakan belia tanahair.

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, dalam bentuk baharu yang dicadangkan bagi Majlis Belia Malaysia itu semua badan-badan yang bergabung dengannya akan diwakili dalam persidangan agung dan majlis tadbir yang bertanggungjawab memandu dan mengawasi segala kegiatan rancangan-rancangan Majlis Belia Malaysia. Segala langkah yang hendak diambil oleh Majlis Belia Malaysia itu hendaklah terlebih dahulu diluluskan oleh persidangan agung ataupun majlis tadbir. Ini ialah sebahagian penting bentuk barunya. Setelah Majlis Belia Malaysia selesai disusun semula maka tindakan akan diambil bagi menyusun semula Majlis Perundingan Belia Negara untuk menjadikannya benar-benar mewakili seluruh pergerakan belia di dalam negara kita.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan. Dalam banyak-banyak badan belia kita dalam tanahair ini menurut kacamata Kementerian yang berkenaan mana yang lebih baik di antara Belia 4B dengan belia lain-lain?

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, sebagai Kementerian yang ditugaskan menjaga tanggungjawab hal ehwal belia, maka Kementerian saya haruslah menjalankan keadilan kepada semua pertubuhan belia.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Bolehkah atau tidak Kementerian yang berkenaan ini mendapatkan kerjasama atau menasihatkan Kerajaan-kerajaan Negeri bahawa ada belia-belia dan beliawanis kita yang masuk

Rancangan Tanah Belia dengan dinasihatkan supaya dibolehkan belia dan beliawanis kita ini bernikah ketika memasuki rancangan ini, bolehkah dinasihatkan?

Datuk Ali bin Haji Ahmad: Ini soalan lain, Tuan Yang di-Pertua; soalan Rancangan Tanah Belia pula.

KEMALANGAN JALANRAYA

5. Tuan A. Arunasalam minta Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan menyatakan:

- (a) bilangan kemalangan-kemalangan motosikal di Wilayah Persekutuan dan Petaling Jaya hingga sekarang;
- (b) samada beliau sedar bahawa cara-cara penunggang-penunggang motosikal menunggang motosikal di bandar-bandar besar adalah salah satu dari sebab-sebab utama menyebabkan berlakunya kemalangan jalanraya, dan jika ya, apakah langkah-langkah yang akan diambil oleh Kementerian ini dalam perkara ini.
- (c) memandangkan kepada bertambahnya bilangan motosikal di kawasan-kawasan bandar pada masa sekarang, samada Kementerian ini bercadang untuk membina lorong-lorong khas bagi motosikal di jalan-jalanraya.

Timbalan Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan (Tuan Richard Ho Ung Hun): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Soalan Ahli Yang Berhormat itu tidak begitu nyata akan tetapi saya akan cuba memberikan angka perangkaan yang saya harap akan memuaskan kehendak Ahli Yang Berhormat.

Sejak 1hb Januari, 1975 sehingga bulan Oktober, 1975, perangkaan kemalangan jalanraya yang melibatkan penunggang dan pembonceng motosikal di kedua kawasan tersebut adalah seperti berikut:

Wilayah Persekutuan:

Bil. Kemalangan	...	...	4,719
Bil. Kematian	...	...	67
Bil. Kecederaan	...	...	655

Petaling Jaya:

Bil. Kemalangan	...	...	927
Bil. Kematian	...	...	10
Bil. Kecederaan	...	...	373

- (b) Cara-cara menunggang motosikal yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu kurang jelas juga. Walau bagaimanapun saya sedar ada di antara penunggang-penunggang dan pembonceng-pembonceng motosikal yang kurang cermat ataupun cuai dan menggunakan motosikalnya dengan cara yang boleh menyebabkan kemalangan jalanraya. Ini terdapat bukan sahaja di bandar-bandar besar tetapi juga di tempat-tempat lain.

Langkah-langkah secara khusus untuk mengatasi masalah ini adalah sukar diambil dengan cara berkesan kerana adalah terserah kepada penunggang-penunggang dan pembonceng-pembonceng motosikal itu sendiri untuk menjamin mereka menggunakan kenderaan mereka dengan selamat. Yang mustahak ialah kesedaran pengguna-pengguna jalanraya sendiri tidak kira samada penunggang-penunggang dan pembonceng-pembonceng motosikal malahan juga pemandu-pemandu kenderaan yang lainnya, tentang betapa mustahaknya mereka sentiasa berwaspada ketika menggunakan kenderaan mereka di jalanraya. Tidak ada gunanya berbagai-bagai langkah diambil oleh Kerajaan jika sekiranya kerjasama daripada orang ramai khususnya pengguna-pengguna jalanraya tidak ada.

Walaupun bagaimanapun langkah-langkah untuk memberikan kesedaran kepada orang ramai mengenai keselamatan jalanraya adalah sentiasa dijalankan oleh Majlis Keselamatan Jalanraya di Kementerian saya. Kempen-kempen tahunan akan terus diperluaskan dari setahun ke setahun dengan menambah daya usaha pengajaran terhadap pengguna-pengguna jalanraya dengan mengeluarkan bahan-bahan kempen yang lebih banyak dan juga membuat seranta melalui peti talivesyen, radio, akhbar-akhbar dan mass media yang lain. Usaha-usaha Majlis ini untuk memberi kesedaran kepada pengguna-pengguna jalanraya ini diperluaskan juga dengan kempen-kempen Keselamatan yang dianjurkan oleh Majlis Keselamatan Jalanraya Negeri di peringkat Negeri dan daerah masing-masing.

Kerajaan sedar bahawa kemalangan jalanraya yang melibatkan motosikal ini tidak akan dapat diatasi sama sekali. Oleh itu sebagai langkah untuk mengurangkan bilangan orang yang meninggal dunia akibat kemalangan motosikal di jalanraya Kerajaan telah mewajibkan pemakaian topi keledar kepada pengguna-pengguna motosikal. Walaupun penguatkuasaan undang-undang ini dijalankan secara berperingkat-peringkat namun memang menjadi cita-cita Kerajaan untuk mewajibkan pemakaiannya keseluruhan negara. Adalah jelas bahawa dengan penguatkuasaan Undang-undang ini baru-baru ini kadar kematian yang diakibatkan oleh kemalangan motosikal di jalanraya berkurangan dengan menggalakkan sekali. Misalnya pada tempoh dari 15hb Februari, 1975 bila undang-undang ini mula dikuatkuasakan di Bandar Kuala Lumpur, Petaling Jaya, Ipoh dan Pulau Pinang hingga 31hb. Oktober, 1975 dari jumlah 7,065 kemalangan yang melibatkan motosikal, bilangan kematian yang terlibat ialah 85 orang, sementara pada tempoh yang sama dalam tahun 1974 sebelum undang-undang itu dikuatkuasakan bilangan kematian yang terlibat ialah 145 orang bagi 5,785 kemalangan motosikal.

- (c) Pertimbangan boleh diberikan untuk membina lorong-lorong khas untuk kenderaan-kenderaan beroda dua iaitu motosikal dan basikal di dalam bandar-bandar di mana lalulintas kenderaan-kenderaan tersebut amat sebak.

Di Kuala Lumpur setakat ini pembinaan lorong khas untuk motosikal dan basikal sedang dijalankan di sebahagian daripada lebohraya Kuala Lumpur/Petaling Jaya di antara "interchange" Jalan Timor dengan "interchange" Jalan Brickfields. Pembinaan lorong-lorong khas untuk motosikal dan basikal di jalan-jalan di kawasan-kawasan bandar yang lain akan dikaji dari masa ke semasa dan jika benar-benar diperlukan untuk mengasingkan kenderaan beroda dua dari lain-lain kenderaan awam, pembinaan lorong-lorong ini akan dipertimbangkan.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan telah mengatakan diadakan lorong-lorong khas, tetapi saya hendak tahu adakah lorong khas ini ditentukan kepada mereka yang berjalan kaki di dalam bandar ini dan juga di bandar-bandar yang besar?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, begitu juga untuk pedestrians kita di tempat-tempat yang sesuai.

Datuk Mansor bin Mohamad: Soalan tambahan. Cadangan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi hasil daripada kuasa-kuasa memakai topi keledar telah kita dapati yakni ada baik, tetapi saya ingin mengetahui bilakah Yang Berhormat Menteri memikirkan patut peraturan ini ataupun Undang-undang ini dikuatkuasakan di semua bandar-bandar ibu negeri sekurang-kurangnya di tiap-tiap negeri dalam Malaysia?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu tajuk yang sedang giat dikaji dan sukar untuk ditetapkan suatu tarikh bagi menguatkuasakan Undang-undang itu kepada seluruh bandar-bandar di Malaysia, akan tetapi saya hanya boleh memberi penjelasan dalam Dewan ini bahawa tarikh itu akan lebih cepat daripada sangkaan orang ramai.

KENDERAAN BERDAFTAR JALANRAYA

6. Datuk Haji Ahmad bin Arshad minta Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan menyatakan:

- (a) bilangan kenderaan berdaftar yang menggunakan jalanraya pada tahun 1976 nanti dan pada akhir Rancangan Malaysia Yang Ketiga, iaitu motosikal, kereta-kereta persendirian, teksi, lori, bas dan van; dan
- (b) langkah-langkah yang sedang diatur untuk mengelakkan berlakunya kemalangan-kemalangan jalanraya yang kian tahun kian bertambah dengan bertambahnya bilangan kenderaan.

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Jawapan kepada soalan ini adalah merupakan ramalan sahaja oleh kerana bertambahnya kenderaan yang

berdaftar dan menggunakan jalanraya bergantung kepada perkembangan ekonomi negara. Pertambahan kenderaan yang berdaftar tidak sama pada tiap-tiap tahun. Walau bagaimanapun mengikut hitung panjang iaitu, jumlah kenderaan yang berdaftar bertambah sebanyak 15% pada tiap-tiap tahun. Berdasarkan kepada kadar pertambahan ini bilangan kenderaan-kenderaan yang dijangka didaftarkan pada akhir tahun 1976 dan pada akhir Rancangan Malaysia Ketiga adalah seperti berikut:

Kenderaan	Akhir 1976	Akhir 1980
Motosikal ...	823,530	1,317,648
Kereta Persendirian	458,104	732,966
Lori dan Van ...	105,892	169,427
Teksi ...	10,339	16,542
Bas ...	9,911	15,868
JUMLAH ...	1,407,776	2,252,451

(b) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat sebahagian daripada jawapan kepada pertanyaan ini telahpun saya berikan sebentar tadi. Walau bagaimanapun ada beberapa perkara lain yang ingin saya beritahu berkenaan dengan langkah-langkah secara keseluruhan yang dijalankan oleh Kerajaan untuk mengatasi masalah kemalangan jalanraya.

- (i) Mulai 1hb Ogos, 1975 Kerajaan telah menguatkuasa undang-undang berkenaan Kaedah-kaedah Kereta Motor (Sekolah Memandu) yang mana tujuannya ialah untuk meninggikan lagi taraf memandu dan taraf jurulatih-jurulatih memandu serta Sekolah-sekolah Memandu yang berlesen di negara kita.
- (ii) Dari segi menjalankan tindakan kuatkuasa, pihak polis dan Jabatan Pengangkutan Jalan akan terus bekerjasama mempergiatkan tindakan-tindakan Kuatkuasa ini. Di samping berusaha untuk mendapatkan kakitangan yang lebih ramai, usaha-usaha juga dijalankan untuk menambahkan alat-alat penguatkuasaan seperti kereta ronda polis, alat-alat penimbang

berat (weigh-bridges) yang lebih besar, alat radar perangkap lari deras dan lain-lain.

- (iii) Tindakan juga akan terus diambil oleh Kementerian saya untuk memperbaiki jalan-jalanraya yang merbahaya kepada lalulintas di seluruh negara.
- (iv) Kementerian saya juga sedang mengkaji kemungkinan mewajibkan pemakaian tali-pinggang keledar (safety belt) kepada pemandu-pemandu dan penumpang-penumpang kereta.

Datuk Haji Abdul Razak bin Haji Hussin: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Oleh sebab banyaknya kereta dalam tempoh 4 atau 5 tahun yang akan datang, adakah Kerajaan bercadang hendak menghadkan kemasukan kereta di bandar-bandar besar di dalam Malaysia ini, seperti di Kuala Lumpur, Pulau Pinang, Ipoh dengan mengenakan cukai bagaimana yang telah dilakukan oleh Kerajaan Singapura. Dengan jalan itu kereta tidak akan banyak masuk ke Kuala Lumpur atau ke bandar-bandar besar, jadi kemalangan pun dengan sebab tidak banyak kereta mungkin boleh kurang, adakah Kerajaan bercadang berbuat demikian?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu perkara yang di-anggapkan bijak oleh Kementerian saya, dan saya suka menyatakan di sini, pada masa ini ada satu rancangan yang sedang giat dikaji bukan sahaja oleh Kementerian saya tetapi juga oleh pihak Bandaraya. Tetapi sebelum kita menjalankan ataupun menggubal kaedah-kaedah yang akan menghadkan kereta-kereta itu masuk ke bandar, kita haruslah menimbang bagaimana consequencesnya dengan teliti sebelum kita menggubalkan kaedah-kaedah itu dan menguatkuasakannya. Sebab, walaupun ini adalah satu langkah yang telah dijalankan oleh negara jiran kita iaitu Singapura, tetapi mungkin keadaan bandar Singapura itu berlainan sedikit kalau dibandingkan dengan keadaan keseluruhannya di bandar Kuala Lumpur kita dan itu bermakna tidak semestinya sistem yang boleh dijalankan di Singapura itu boleh juga dijalankan dengan licin di Kuala Lumpur ini.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Apa

yang dikatakan baik di Singapura tidak baik di Kuala Lumpur itu saya memang ber-setujulah. Saya hendak bertanya ada atau tidak Kementerian yang berkenaan memikirkan bahawa satu daripada sebab-sebab banyak berlaku kemalangan ialah oleh kerana terlalu senang mendapatkan lesen memandu, entah apa yang ada di dalam pejabat itu maka senang mendapat lesen mestilah dicari sebab-sebabnya. Kedua, ada atau tidak Kementerian yang berkenaan memikirkan, bagi tiap-tiap pemandu (driver) samada pemandu berat atau ringan sekiranya sekali dia buat salah, boleh diampunkan. Kali kedua dia buat salah diberi warning, pada kali ketiga dia buat salah, cancel langsung lesennya supaya pemandu-pemandu ini beringat. Kalau dia beringat boleh jadi kemalangan-kemalangan tidak berlaku. Pada hari semalam telah diperkatakan bahawa oleh kerana Kementerian Pengangkutan memberi permit kepada lori trailer sungguhpun keadaan jalan masih tidak baik untuk kegunaan-kegunaan trailer-trailer begini maka lebih banyak lagi kejadian kemalangan disebabkan trailer itu besar, pemandunya tidak peduli orang, yang berkereta kecil dilanggar sahaja, kalau mati orang pun tidak berapa sen kena ganti rugi. Jadi, bolehkah atau tidak cara begini akan dijalankan pada masa yang akan datang?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan yang pertama itu yang berkenaan dengan aduan yang sering didengar, bukan sahaja di Dewan ini, tetapi juga di luar Dewan iaitu lesen-lesen pemandu itu pada suatu masa dan mungkin pada masa ini juga dikeluarkan kepada murid-murid (pemandu) yang baharu dengan secara terlampau senang. Berkenaan dengan aduan itu timbul juga soal rasuah yang di-amalkan, kononnya, di antara kalangan penguji-penguji derebar kita di bawah Kementerian saya dan di kalangan sekolah-sekolah pemandu sendiri. Oleh sebab itu, saya sendiri telah membuat lawatan, berseminar dan berdialog kepada pihak-pihak yang berkenaan dalam mana saya telah tegaskan bahawa ini adalah satu amalan yang bukan sahaja tidak baik dari segi rasuah, akan tetapi akibatnya sungguh dahsyat. Kalau kita membenarkan pemandu-pemandu kereta kita yang kurang cekap, yang tidak diuji dengan sepenuhnya, maka ini bermakna akan membiarkan pemandu kereta-kereta baik bersendirian mahupun lori bertrailer

melakukan kemalangan di jalanraya dan mengakibatkan banyak kematian lagi. Itulah satu cara yang positif yang kita telah cuba educate pihak-pihak sekolah memandu dan tester kita. Saya suka memberi jaminan di sini, Kementerian saya akan terus menjalankan sedaya-upaya supaya bukan sahaja taraf tester, tetapi juga taraf sekolah-sekolah memandu kita akan ditinggikan, khasnya daripada segi kandungan Highway Code kita.

Bagi soalan tambahan yang kedua, seperti yang saya telah cuba menyatakan kelmarin, panduan yang kurang cekap itu adalah terpulang kepada kebijaksanaan pihak yang memandu. Jadi, berdasarkan kepada sikap pemandu itu sendiri jika mereka itu tidak bersikap baik, maka kemalangan atau kematian itu akan menjadi banyak. Banyaknya kemalangan-kemalangan maut yang telah berlaku di jalanraya kita itu adalah disebabkan pemandu kita selalu menjalankan kenderaannya secara aggressive dan bukan defensive driving, yang sepatutnya diambil lebih kerap lagi oleh pemandu-pemandu kita. Sebagai contoh, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin minta izin bacakan satu petekan daripada Highway Code yang boleh illustrate dengan jelas apakah maksud saya:

“Here lies the body of Jonathan Gray who died maintaining his right of way. He was quite in the right as he sped along, but he is just as dead as if he had been wrong.” (Ketawa).

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Berhormat Menteri itu sedar atau tidak iaitu banyak pemandu lori kerana hendak mengejar trip untuk mendapatkan duit, sebab itulah dia lari sekuat-kuatnya walaupun ada limit supaya perjalanan tidak lebih daripada 35 b.s.j. Perkara ini sudah ditanya dan Yang Berhormat Menteri menjawab tidak boleh buat apa-apa walaupun direpot polis dan sebagainya. Tetapi tentu ada satu jalan untuk mengatasi perkara ini. Semasa pemerintahan Inggeris dulu, lori ini dikunci speedmeternya cuma dibenarkan lari 35 b.s.j. walaupun hendak mengejar trip terlampau banyak dan sebagainya. Tetapi oleh kerana kejadian-kejadian kemalangan yang banyak ini, bolehkah Yang Berhormat Menteri mengadakan sekatan begini supaya jangan lari laju. Kita mengadakan had laju sahaja, tetapi lori lari 60 b.s.j.

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, soalan ini ada berkaitan sedikit-sebanyak kepada soalan tambahan yang telah ditimbulkan petang kelmarin oleh sahabat saya Raja Datuk Nong Chik. Jika sesebuah lori yang bertrailer itu dipandu lebih cepat daripada yang patut dipandu, apabila berselekeh mestilah trailernya membabas. Itulah sebabnya saya katakan tadi ini terpulanglah kepada pemandu itu sendiri. Kalau dia bijak dan cermat apabila sampai di selekeh sepatutnya dia perlahan-lahan supaya trailernya tidak terbabas.

Atas tuduhan yang mengatakan sebab hendak mendapat trip yang lebih itu maka dia terpaksa membawa kenderaannya dengan laju, ini adalah merupakan satu teguran yang saya telahpun terima pada petang kelmarin dan saya telahpun setuju teguran itu dibawa keperhatian Highway Planning Unit di Kementerian saya dan akan dikaji. Jika didapati sebenarnya tidak berekonomik kerana dia membayar perbelanjaan lesen yang tinggi, barangkali satu keputusan yang sesuai akan diambil. Saya lupa soalan yang akhir itu. Apa dia?

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Kunci.

Tuan Richard Ho Ung Hun: Kunci, terima kasih. Cadangan kunci atau governor kepada enjin sesuatu kenderaan berat, cadangan ini pernah ditimbulkan pada suatu masa yang lampau dan pernah dikaji juga oleh pihak yang berkenaan yang pakar dan didapati tidak begitu praktik. Sebab yang pertama governor itu walaupun dipasang dan disal tetapi kerap kali juga diubah oleh pemandu-pemandu itu sendiri. Dengan sebab itu tidak begitu praktik.

Yang kedua, telah didapati juga, Tuan Yang di-Pertua, apabila lori berat itu mendaki bukit langsung tidak dapat mendaki jalan tersebut dan terpaksa undur ke belakang kerana tidak cukup deras kelajuannya. Jadi tidak ada momentum yang boleh menggalakan perjalanan lori itu naik bukit. Oleh sebab itu, didapati kurang praktik.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Satu lagi soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya setuju, perkara itu dikaji balik, tetapi apa yang saya tidak setuju Kenderaan yang naik bukit. Tuan Yang di-Pertua, saya

bukan hendak berdailog, tetapi oleh kerana saya juga derebar motokar dan lori pun saya boleh bawa. Kalau gear nombor satu boleh naik bukit. Pada hari ini lori diesel pun kalau pakai gear satu atau dua boleh naik bukit. Jadi oleh kerana disekat 35 b.s.j. tidak boleh naik, itu saya tidak setuju. Boleh atau tidak perkara ini difikirkan pada masa yang akan datang jika didapati merbahaya lebih kepada rakyat?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab ini adalah satu perkara yang penting, kalau tidak dikaji dengan lebih teliti dan mendalam akan mengakibatkan banyak kematian di jalanraya kita dan itu adalah satu kerugian kepada negara. Oleh sebab itu, saya sukalah membawa cadangan itu kepada Pejabat Highway Planning Unit di Kementerian saya dan akan dikaji.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Memandangkan kepada angka-angka projection yang diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, maka nampaknya di antara tahun 1976 sampai 1980 jumlah kenderaan yang bertambah hampir 800,000. Dapatkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan samada dengan angka yang lebih itu maka jalan-jalanraya samada di bandar ataupun di luar bandar yang ada sekarang ini atau yang akan dibina sehingga tahun 1980 boleh menampung kelebihan angka tadi.

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, kajian dan rancangan untuk mencapai objective itu ada dijalankan dengan bantuan perunding-perunding antarabangsa (consultants) dan jawabnya ada, kerana kita selalu berwaspada tentang bertambahnya kesulitan yang berkaitan dengan bertambahnya bilangan kenderaan.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak kembali semula kepada soalan asal, iaitu Yang Berhormat Timbalan Menteri telah memberikan satu perangkaan yang sangat baik. Saya cuma hendak buat soalan tambahan dalam dua perkara iaitu bas dan motokar. Adakah Kementerian ini sedar bahawa ada bas yang tidak berdaftar dalam negeri ini, iaitu bas daripada Thailand dan Singapura membawa penumpang-penumpang kita berjalan di

bandar-bandar di tanahair ini dengan mengenakan tambang yang lebih murah, ini menjadikan satu tekanan kepada bas-bas kita yang berdaftar. Apakah langkah Kementerian ini untuk mengatasi bas yang saya sebutkan ini?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan bas-bas yang telah masuk ke wilayah kita daripada Thailand, ini adalah satu masaalah yang agak telah wujud sejak lama lagi dan saya suka menyatakan di sini ada rundungan yang sedang dijalankan di antara Kerajaan kita dengan Kerajaan Thai supaya masaalah ini dapat diatasi. Tetapi apa-apa perundingan yang kita jalankan adalah berdasarkan kepada semangat muhibbah dan persahabatan di antara kedua-dua negara itu, iaitu Negeri Thai dan negara kita.

Berkenaan dengan bas-bas yang masuk daripada Singapura saya baru diberitahu bahawa ada juga cadangan atau satu rundungan dibuat antara Kerajaan kita dan Singapura untuk mengatasi masaalah ini.

Datuk Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, dalam jawapan perangkaan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi telah menyatakan motokar-motokar seberapa banyak yang dijangka akan didaftarkan di seluruh tanahair kita ini. Cuma saya hendak dapat tahu adakah Kementerian ini sedar bahawa dalam tanahair kita ini ada banyak motokar private sapu, dengan keadaan ini tidakkah Kerajaan dapat melindungi motokar-motokar kita yang berdaftar dan apa tindakan yang kita hendak buat kepada private sapu ini atau seharusnya kita halalkan mereka supaya menjalankan perkhidmatannya kepada orang ramai dalam negeri ini.

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu masaalah yang berkaitan secara langsung kepada keperluan teksi-teksi ataupun kereta-kereta sewa yang halal. Pada masa sekarang sepanjang pengetahuan saya di mana-mana kawasan juga yang ada keadaan itu timbul, kita dapat lapuran daripada Kerajaan-kerajaan Negeri melalui Lembaga Penasihat masing-masing supaya pengkalan-pengkalan baru diwujudkan ataupun dibenarkan dan di mana-mana juga jika perlu kita panggil permohonan-

permohonan yang sesuai supaya pihak-pihak yang ingin menjalankan kereta-kereta sewa itu diberi lesen supaya masaalah kereta-kereta yang dijalankan secara pirate dapat dihapuskan secara berperingkat.

PEPERIKSAAN PENILAIAN DARJAH V

7. Puan Zawiah binti Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan dalam Peperiksaan Darjah V yang lepas segala soalan yang berbentuk objektif tidak lagi menjadi rahsia setelah peperiksaan itu selesai. Kemudian diikuti pula Peperiksaan S.R.P./L.C.E. Tetapi ada setengah-setengah mata-pelajaran seperti Ilmu Alam, Tawarikh dan lain-lain didapati soalnya masih rahsia walaupun peperiksaan telah selesai. Mengapakah demikian.

Timbalan Menteri Pelajaran (Tuan Chan Siang Sun): Tuan Yang di-Pertua, adalah benar bahawa bagi Peperiksaan Penilaian Darjah V tahun lepas ujiannya dianggap "terbuka" iaini soalan-soalan tidak lagi dirahsiakan selepas selesainya peperiksaan. Bagi peperiksaan S.R.P./L.C.E. pula sebahagian daripada ujiannya di anggap "tertutup" iaini soalan-soalan masih dirahsiakan selepas selesainya peperiksaan kertas-kertas yang terlibat dalam "ujian tertutup" ini ialah Ilmu Hisab, Tawarikh, Sains Pertanian, Sains Pertanian Pilihan, Sains Rumah Tangga dan Seni Perusahaan.

Adalah menjadi matlamat Kementerian Pelajaran untuk "membuka" semua ujian jenis objektif itu, tetapi atas sebab-sebab keselamatan peperiksaan, matlamat tersebut hanya dapat dilaksanakan secara beransur-ansur. Oleh itu enam kertas soalan tersebut bagi Peperiksaan S.R.P./L.C.E. 1975 masih "ditutup" manakala yang lain telahpun "dibuka".

PUSAT PERKEMBANGAN KURIKULUM

8. Datuk Haji Ahmad bin Arshad minta Menteri Pelajaran menyatakan tugas-tugas yang sedang diatur bagi Pusat Kemajuan Mata Pelajaran kelulusan untuk memasuki pusat ini serta bilangan pakar-pakar luar negeri dan tempatan yang akan memberi latihan kepakaran.

Tuan Chan Siang Sun: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Pelajaran tidak mempunyai Pusat Kemajuan Mata Pelajaran, tetapi mempunyai satu Bahagian yang dinamakan Pusat Perkembangan Kurikulum (P.P.K.). Bahagian ini ditubuhkan pada bulan Januari, 1973, dengan tujuannya untuk meninggikan mutu pelajaran di semua bidang di negara ini. Pegawai-pegawai serta pakar-pakar dari dalam dan luar negeri yang bertugas di Pusat Perkembangan Kurikulum ini adalah terlibat dalam kegiatan-kegiatan untuk mencapai matlamat tersebut di atas dan bukan untuk mengadakan kursus ataupun memberi latihan kepakaran seperti Maktab-maktab Latihan Guru sebagaimana yang diduga oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Di antara tugas-tugas yang dijalankan oleh Pusat Perkembangan Kurikulum ialah:

- (a) Penyelidikan-penyelidikan dijalankan dari segi pertumbuhan jasmani, sosial, emosi dan psikologi kanak-kanak, kesan pembelajaran di bawah pelbagai pengelolaan dan rancangan kurikulum, dan sifat serta peranan guru dalam bidang persekolahan.
- (b) Penilaian ke atas kurikulum untuk menentukan:
 - (i) Kesesuaian dan berkesannya bahan-bahan kurikulum yang ada; dan
 - (ii) Bidang-bidang yang memerlukan kajian semula dan perubahan.
- (c) Menyediakan rancangan kurikulum untuk memenuhi objektif-objektif pelajaran tertentu, bahan-bahan pendidikan guru, dan langkah-langkah yang berkesan dan menjimatkan bagi menyampaikan rancangan-rancangan tersebut serta membaharui bahan-bahan pengajaran dan pembelajaran dengan tujuan meninggikan lagi mutu pendidikan di sekolah-sekolah.
- (d) Menguji rancangan dan bahan-bahan kurikulum secara teliti dan sistematik sebelum disyorkan penggunaannya di sekolah-sekolah.
- (e) Melatih pentadbiran-pentadbiran, pelatih-pelatih guru dan guru-guru dalam menggunakan bahan-bahan kurikulum yang dikeluarkan. Kursus dalam perkhidmatan untuk guru-guru adalah diselenggarakan bersama oleh Pusat Perkem-

bangkan Kurikulum, Bahagian Latihan Guru dan lain-lain bahagian Kementerian Pelajaran.

- (f) Perkhidmatan luar akan diselenggarakan di beberapa tempat dalam negara untuk menyebarkan maklumat mengenai pembaharuan-pembaharuan dan amalan-amalan kurikulum, membiasakan guru-guru dengan rancangan-rancangan dan bahan-bahan kurikulum tertentu dan kemudiannya menggalakkan pula penyertaan guru-guru dalam penyediaan kurikulum.

Pada ketika ini gerakerja yang sedang dijalankan oleh Pusat Perkembangan Kurikulum ini adalah merupakan beberapa projek kurikulum yang saling berkaitan seperti:

- (a) Projek Khas untuk Sains dan Hisab di sekolah-sekolah rendah.
- (b) Sains dan Hisab di sekolah-sekolah menengah.
- (c) Bahasa: Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris sebagai Bahasa Kedua.
- (d) Sains Kemasyarakatan.
- (e) Pendidikan Imbuhan.
- (f) Penyelidikan Rekabentuk Alat dan Menjaga Kualiti.
- (g) Penyelidikan dan Penilaian Kurikulum.
- (h) Pendidikan Kependudukan.
- (i) Kurikulum Panduan Sekolah Rendah.
- (j) Kurikulum Percubaan untuk Pahang Tenggara.
- (k) Perkembangan Pusat Sumber di Pusat Perkembangan Kurikulum.

Pegawai-pegawai dan Pakar-pakar:

Menjelang bulan September, 1975, jumlah bilangan pegawai-pegawai Pusat Perkembangan Kurikulum ini telah meningkat menjadi 84 orang kesemuanya. Ini termasuk pegawai-pegawai yang bertugas di Bahagian ini dan pegawai-pegawai yang bertugas di peringkat negeri sebagai Penyelia-penyelia Daerah.

Selain dari itu Pusat Perkembangan Kurikulum ini juga telah mendapat bantuan kepakaran dari beberapa sumber seperti:

- (i) Pensyarah-pensyarah dari Universiti-universiti tempatan seperti Universiti Malaya, Universiti Kebangsaan, Universiti Teknologi Malaysia, Universiti Sains Malaysia dan juga Universiti

Pertanian Malaysia. Bilangan pensyarah tersebut tidak dapat diberikan dengan tepat kerana kebanyakan dari mereka ini cuma memberi bantuan kepakaran mereka dengan cara tidak langsung seperti menjadi ahli-ahli jawatankuasa projek-projek yang tertentu dan pada masa diadakan seminar dan juga persidangan yang dianjurkan oleh Pusat Perkembangan Kurikulum ini. Bantuan kepakaran tempatan ini adalah digalakkan semenjak tertubuhnya Pusat Perkembangan Kurikulum dan akan diteruskan di masa hadapan.

(ii) Pertubuhan-pertubuhan antarabangsa :

- UNESCO—4 orang
- A.M.E.C. (Anglo-Malaysian Educational Collaboration)—1 orang.
- Yayasan Ford—1 orang
- Pasukan Sukarela Amerika Syarikat—1 orang
- A.C.T.S. (Aid to Commonwealth in the Teaching of Science and Mathematics) di bawah anjuran British Council—2 orang.

Jumlah: 9 orang.

Selain dari itu satu rancangan sedang disediakan untuk melibatkan pakar-pakar dari luar negeri ini di dalam projek-projek di Pusat Perkembangan Kurikulum pada masa cuti "sabbatical" universiti mereka. Jangka masa cuti ini adalah di antara 6 atau 12 bulan.

(iii) Bahagian-bahagian lain dalam Kementerian Pelajaran.

(iv) Pegawai-pegawai dari Institut Tadbiran Awam Malaysia kita.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masa untuk soal-jawab selama satu jam tamat sekarang.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 9 hingga 12 adalah diberi di bawah ini).

PERKHIDMATAN PEGAWAI PERUBATAN/PERGIGIAN

9. Dr Lim Ah Sitt minta Menteri Kesihatan menyatakan bahawa memandang:

- (a) perasaan tidak puashati dan sungutan yang disuarakan oleh Wakil Pekerja di Perkhidmatan Perubatan Kerajaan

(mengandungi Pegawai-pegawai Kesihatan dan Perubatan, Pakar-pakar dan Penasihat-penasihat Perubatan dan Pegawai-pegawai Pergigian) tentang sekim gaji jawatan tingkatan tertinggi, keadaan kerja, career, dan harapan kenaikan pangkat yang tidak mencukupi dan tidak realistik; dan

- (b) kadar pemberhentian tahunan yang ramai pegawai-pegawai perubatan daripada Perkhidmatan Perubatan Kerajaan, bolehkah Menteri menjangka akan mengambil langkah-langkah untuk menyemak semula struktur sekim gaji, keadaan kerja, career, dan harapan kenaikan pangkat semua pegawai perubatan kesihatan dan pergigian supaya mengurangkan bilangan pemberhentian khususnya pegawai-pegawai yang berkalibar tinggi dan menjamin suatu perkhidmatan perubatan yang puashati dan cekap di mana bergantungnya kesihatan dan kebajikan rakyat jelata.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew):

- (a) Dari masa ke semasa, Kementerian saya menyemak dan memperbaiki syarat-syarat perkhidmatan bagi pegawai-pegawai perubatan dan pegawai-pegawai pergigian berdasarkan kepada kelulusan dan jenis-jenis kerja yang dilakukan. Juga dari masa ke semasa, jawatan-jawatan kenaikan pangkat ditambah dan dinaikkan taraf berdasarkan kepada perluasan perkhidmatan perubatan dan kesihatan serta perkhidmatan pergigian. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, bilangan jawatan Tingkatan Tertinggi bagi pegawai-pegawai perubatan dan kesihatan sebanyak 145 dalam tahun 1971 telah bertambah kepada 316 dalam tahun 1975. Di samping itu, 43 jawatan Pegawai Perubatan Kanan yang menjaga Hospital-hospital Daerah bergaji \$1,500 sebulan, telahpun diwujudkan. Banyak lagi jawatan-jawatan seperti itu akan diwujudkan apabila bilangan katil-katil yang sedia ada ditambah di Hospital-hospital Daerah yang lain. Jawatan Tingkatan Tertinggi bagi pegawai pergigian pada tahun 1971 adalah 24 dan sekarang bilangannya ialah 60. Perakuan untuk

menambahkan lagi jawatan-jawatan Tingkatan Tertinggi bagi pegawai-pegawai perubatan dan pergigian telah pun dikemukakan kepada pihak yang berkenaan dan saya yakin beberapa jawatan baru Tingkatan Tertinggi akan diwujudkan lagi.

- (b) Doktor-doktor yang mempunyai ijazah lanjutan yang diiktirafkan, diberi 2 hadiah kenaikan gaji dan setelah diwartakan sebagai pakar, akan layak menerima elaun pakar dalam kadar \$400 hingga \$1,200 mengikut tingkatan pegawai-pegawai itu. Di samping itu juga, Kerajaan telah memberi persetujuan membenarkan pegawai-pegawai perubatan mengambil cuti tanpa gaji selama tidak lebih 1 tahun untuk mengikuti pengajian lepasan ijazah di institusi-institusi luar negeri. Tambahan pula sudah menjadi kebiasaan bagi Kementerian saya menghantar beberapa orang pegawai perubatan dan pegawai pergigian tiap-tiap tahun mengikut kursus pendek, seminar dan persidangan di dalam dan di luar negeri bagi mengemaskini dan meluaskan pengetahuan dan pengalaman untuk kepentingan mereka sendiri dan juga perkhidmatan perubatan dan pergigian keseluruhannya.

- (c) Berkenaan dengan tanggungaji pegawai-pegawai perubatan dan pegawai-pegawai pergigian, Kementerian saya tidaklah berhajat mengkaji semula perkara itu. Ini adalah disebabkan bahawa tanggungjawab mengkaji semula tanggungaji pegawai-pegawai itu telahpun diserahkan oleh Kerajaan kepada Suruhanjaya Gaji Ibrahim Ali dan saya percaya tanggungaji bagi pegawai pergigian telah dikaji semula bersama-sama yang lain. Saya percaya juga bahawa Suruhanjaya tersebut telah mengesyorkan tanggungaji yang sewajarnya bagi pegawai-pegawai perubatan dan pergigian dengan diambil kira masaalah-masaalah berkaitan dengannya.

PENGGANAS-PENGGANAS JAPANESE RED ARMY

10. Tuan Haji Ibrahim bin Haji Yaacob minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bagaimanakah pengganas-peng-

ganas JRA masuk ke negara kita dengan bersenjatakan senjata api dan bom baru-baru ini.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie): Jawapan bagi soalan yang hampir serupa telah saya berikan di Dewan yang mulia ini pada 7hb. Januari, 1976.

ANCAMAN KESELAMATAN NEGARA

11. Tuan T. S. Gabriel minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan memandangkan keselamatan dalam negeri sedang terancam samada tindakan telah diambil untuk meneliti mereka-mereka yang menjadi ancaman kepada keselamatan negara.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tindakan Kerajaan bagi menentang anasir-anasir yang menjadi ancaman kepada keselamatan negara telahpun dijelaskan oleh Yang Berhormat Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri pada 5hb Januari, 1976 di Dewan ini ketika menjawab satu soalan dari Yang Berhormat Datuk V. Ponnusamy Pillai. Oleh itu, saya tidak bercadang hendak menambahnya lagi.

KENAIKAN PANGKAT/KEMUDAHAN MEMBELI RUMAH

12. Tuan T. S. Gabriel minta Menteri Luar Negeri menyatakan mengapa pegawai-pegawai yang berkhidmat di luar negeri tidak diberi keistimewaan seperti kenaikan pangkat dan kemudahan membeli rumah di Malaysia sebagaimana yang diberi kepada rakan-rakan mereka yang berkhidmat di Kementerian Luar Negeri, Kuala Lumpur.

Menteri Luar Negeri (Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj): Pendapat Yang Berhormat bahawa pegawai-pegawai yang berkhidmat di luar negeri tidak diberi keistimewaan sebagaimana yang diberi kepada mereka yang berkhidmat di Kuala Lumpur tidaklah benar. Semua pegawai-pegawai dari Kementerian Luar Negeri samada mereka berkhidmat di luar negeri ataupun di Kuala Lumpur mendapat layanan yang sama atas perkara kenaikan pangkat dan kemudahan membeli rumah dari Syarikat Perumahan Pegawai-pegawai Kerajaan.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PROFESION UNDANG-UNDANG

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang" (12hb Januari, 1976).

Perbahasan disambung semula.

3.36 ptg.

Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya:

Tuan Yang di-Pertua, pada masa sidang Dewan ini ditangguhkan petang semalam saya sedang memberi ucapan untuk menyokong pandangan yang diberi oleh rakan saya saudara Kamarul Ariffin yang telah memberitahu kepada Dewan ini tentang kelemahan-kelemahan yang ada pada Kementerian Undang-undang kita pada masa ini. Kelemahan yang disebut oleh saudara Kamarul Ariffin pada petang semalam ialah tentang kekurangan kakitangan di Jabatan ataupun di Kementerian Undang-undang sehingga satu-satu Undang-undang yang hendak disusun itu memakan masa berbulan-bulan ataupun bertahun-tahun sebagaimana kita diberitahu oleh Timbalan Menteri Undang-undang yang berkenaan, Undang-undang yang ada di hadapan kita ini terpaksa memakan masa selama 7 tahun sebelum dapat kita luluskan pada hari ini. Saya suka memberi pandangan tentang kelemahan-kelemahan ini supaya pada masa hadapan kita tidak melalui keadaan-keadaan yang rumit dalam masaalah penyusunan undang-undang. Bagaimana Tuan Yang di-Pertua sedia maklum, Kementerian Undang-undang inilah satu Kementerian yang paling penting dalam negara kita ini kerana untuk melaksanakan satu-satu keputusan yang dibuat oleh Kerajaan yang perlu kepada Undang-undang, maka kita perlu menyegerakan perjalanan dalam penyusunan Undang-undang itu.

Kalau sekiranya kita hendak corakkan negeri kita ini kepada satu corak yang kita sesuaikan dengan kehendak negara kita, sesuaikan dengan Perlembagaan kita, maka kita perlu kepada Undang-undang, Undang-undang yang kita atur sesuai dengan kehendak Perlembagaan. Tetapi kalau sekira-

nya kita tidak mempunyai pakar-pakar yang cukup bagaimana kata saudara saya tadi, kalau kita tidak mempunyai orang-orang yang boleh menjalankan pekerjaan itu dengan sempurna maka sudah tentulah menjadi satu kepincangan bagi negara kita ini dalam penyusunan Undang-undang negara. Kita tidak mahu Dewan Parlimen khususnya Dewan Negara ini menjadi persoalan di mana-mana Mahkamah kerana kelewatan Undang-undang dikemukakan kepada Kerajaan dikemukakan kepada Mahkamah untuk menjadi panduan dalam pemerintahan. Kita tidak mahu satu-satu Undang-undang itu dibuat dengan cara tergesa-gesa; kerana kita terpaksa buat tergesa-gesa dengan satu-satu motive tujuan yang tertentu bagi menyempurnakan kehendak-kehendak kita yang tertentu. Ini semua adalah perkara-perkara penting yang patut menjadi pandangan Kementerian Undang-undang supaya imej negara kita dan imej Parlimen kita ini menjadi baik, dipandang tinggi dan dihormati oleh seluruh rakyat negara kita.

Dalam pandangan saya kepada Dewan ini mengenai Kementerian Undang-undang, saya suka memberi satu pandangan yang agak berlainan kerana saya masih ragu-ragu atau was-was tentang kedudukan Kementerian Undang-undang kita sebab dalam Perlembagaan kita di bawah Fasal 145 di sebut "Peguam Negara". Peguam Negara itu akan dilantik oleh Yang di-Pertuan Agong dan mempunyai kuasa-kuasa yang tertentu. Dapada dahulu lagi negara kita ini mempunyai seorang Peguam Negara. Kemudian setelah pilihanraya maka Peguam Negara kita ini telah kita berikan nama Menteri Undang-undang. Ini bermakna ada dua nama kepada Peguam Negara itu iaitu Menteri Undang-undang dan Peguam Negara. Apa yang menjadi keraguan kepada kita adakah Timbalan Menteri Undang-undang itu menjadi Timbalan kepada Peguam Negara ataupun Timbalan Menteri Undang-undang itu ialah semata-mata Timbalan Menteri Undang-undang tetapi tidak menjadi Timbalan kepada Peguam Negara. Kalau sekiranya keadaan penyusunan Kementerian Undang-undang ini dapat kita perkatakan di sini, saya rasa ada baiknya kita adakan satu penyusunan yang baru di Kementerian Undang-undang ini. Kita adakan satu penyusunan yang baru di mana kita akan dapat mengadakan satu Menteri Undang-undang yang berasingan daripada Peguam Negara

supaya dapatlah Kementerian Undang-undang itu mempunyai susunan-susunan yang baru dengan mempunyai orang-orang yang bertanggungjawab dapat menyelesaikan ke semua masalah dengan lebih cekap dan sempurna. Barangkali kita perlu mengadakan satu pindaan kepada Perlembagaan kita di bawah Fasal 145 ini supaya dapat kita masukkan "Menteri Undang-undang" kemudian kita katakan "Peguam Negara."

Saya suka mencadangkan supaya kita adakan seorang Menteri Undang-undang dan dua orang Timbalan Menteri Undang-undang. Satu Timbalan Menteri Undang-undang yang ada pada hari ini iaitu Datuk Athi Nahappan yang mengambil berat dalam segala hal-ehwal undang-undang yang ada dalam negara ini dan kita adakan satu lagi Timbalan Menteri Undang-undang yang akan mengambil tahu segala hal yang berkaitan dengan undang-undang hal-ehwal agama Islam, Mahkamah Syariah dan sebagainya supaya dapatlah diselaraskan cara-cara pentadbiran undang-undang dari segi undang-undang pentadbiran Islam dan juga undang-undang adat yang ada pada hari ini. Tetapi ini perlu kepada satu pindaan kepada Perlembagaan kerana dalam Perlembagaan ini mengatakan Peguam Negara tidak berhak memberi nasihat dari segi undang-undang Islam.

Kita perlu kepada satu undang-undang pentadbiran hal-ehwal agama Islam yang lengkap bagi seluruh Malaysia dan ini kita boleh letakkan di bawah Menteri Undang-undang yang mempunyai seorang timbalan yang akan mengawasi bagaimana perlakuan yang perlu kita aturkan supaya lebih lengkap dan lebih bermutu di atas Mahkamah-mahkamah Syariah, kadhi-kadhi dan segala pentadbiran hal-ehwal agama Islam. Saya seorang daripada anggota Kerajaan di dalam Parlimen ini yang tidak begitu mengerti dalam hal undang-undang dan tidak begitu hampir dengan Kementerian Undang-undang, kerana pada fikiran saya untuk menghampiri Kementerian Undang-undang ini kita perlu kepada pengetahuan undang-undang dan saya tidak mempelajari undang-undang. Tetapi apabila saya fikir semula pada hari ini, maka saya fikir sebagai seorang Ahli Parlimen terutamanya kita menjadi anggota Kerajaan dalam Parlimen ini maka ada tidaknya pengetahuan undang-undang pada kita tidak menjadi masalah. Yang menjadi masalah ialah menjadi tanggung-

jawab kita Ahli-ahli Parlimen untuk memberitahu kepada Menteri Undang-undang supaya undang-undang yang berkaitan yang ada dicatitkan dalam Perlembagaan ini, yang perlu diatitkan sesuai dengan kehendak Perlembagaan mesti dijalankan dengan seberapa segera. Menteri yang berkenaan pernah berkata dalam ucapan awalnya bahawa setelah kemerdekaan Kementerian-nya sebek mengatur undang-undang dan tidak cukup masa untuk mengatur undang-undang kerana terlampau banyak undang-undang yang perlu disusun dan diatur. Saya bimbang dengan kerana sebek dan banyaknya undang-undang yang mesti diatur itu, maka Menteri Undang-undang berkenaan lupa dalam Perlembagaan kita ada fasal-fasal yang perlu disusun semula, undang-undang Mahkamah Syariah dan undang-undang pentadbiran agama Islam dalam negara kita ini. Maka bagi kita Ahli-ahli Parlimen terpaksa mengingatkan Menteri yang berkenaan sentiasa supaya ia tidak akan lupa pada bila-bila masa yang ia hendak mengatur undang-undang.

Tuan Yang di-Pertua, dalam memperkatakan masalah pentadbiran, undang-undang ini, saya cuba memberi alasan yang lebih konkrit kepada cadangan saya tadi iaitu supaya disemak dan disusun semula Kementerian Undang-undang itu. Satu daripada alasan yang besar yang dapat saya berikan kepada Dewan ini ialah kerana banyaknya tanggungan Menteri Undang-undang kita. Baru-baru ini kita telah dengar Menteri Undang-undang kita telah mengisytiharkan kepada rakyat iaitu Biro Siasatan Negara telah diambilalih dan diletakkan di bawah tanggungjawab Menteri Undang-undang. Pada dahulunya Biro Siasatan Negara ini diletakkan di bawah Jabatan Perdana Menteri tetapi sekarang ini dipindah dan diletakkan di bawah Menteri Undang-undang. Ini bermakna di bawah Menteri Undang-undang ini mempunyai banyak tanggungan-tanggungan, di bawah Menteri Undang-undang ini juga mempunyai tanggungan untuk menjadi Peguam Kerajaan, untuk menjadi pengatur dan penyusun undang-undang dan sekarang kita tambah pula iaitu untuk menjaga dan mengawasi keadaan kejadian-kejadian rasuah dan curang di dalam negara kita ini. Oleh kerana terlampau banyak tanggungan-tanggungan inilah pada saya kita perlu asing dan pecahkan menjadi dua orang yang bertanggungjawab iaitu Menteri Undang-undang dan

juga Peguam Negara di bawah fasal-fasal yang lain. Inilah cadangan ataupun pandangan saya yang saya harap akan mendapat perhatian daripada Kerajaan.

Dalam penyusunan semula undang-undang ugama Islam, mentadbir ugama Islam dan undang-undang Mahkamah Syariah ini kita semua maklum. Ini satu undang-undang yang dibuat oleh Kerajaan kita sendiri dan di dalam undang-undang ini kita boleh lihat kalau minum arak dikatakan salah, tetapi bagi kesalahan itu dendanya barangkali cuma \$25, sebab kalau kita hendak denda lebih, kuasa undang-undang Mahkamah Syariah itu tidak mengizinkan kerana Mahkamah Syariah itu mempunyai had kuasa menghukum kadar yang paling rendah sekali. Kalau orang berzina pun barangkali sekadar berapa ratus ringgit sahaja yang diizinkan kepada mahkamah ini. Ini bermakna Mahkamah Syariah itu mempunyai hak undang-undang menjalankan pembicaraan-pembicaraan yang tidak seimbang dengan mahkamah-mahkamah yang ada di dalam negara kita ini dan ini ialah kerana dibuat pada masa penjajah dahulu, oleh itu kita perlu meminda kerana pada masa kemerdekaan ini seramai 5 juta lebih orang Islam yang menjadi tulang-belakang negara kita ini berkehendak kepada satu undang-undang, satu mahkamah dan satu cara pentadbiran yang lebih kemas dan lebih baik. Pada saya ini adalah satu pandangan yang perlu mendapat pertimbangan daripada Timbalan Menteri Undang-undang. Barangkali harus Timbalan Menteri Undang-undang tidak dapat menjawab soalan ini kerana Menteri Undang-undang tidak ada, kerana Timbalan Menteri Undang-undang tidak bertanggungjawab kepada Kabinet, Timbalan Menteri itu hanya bertanggungjawab kepada Menteri, manakala Menteri sendiri bertanggungjawab kepada Kabinet. Jadi boleh jadi Timbalan Menteri Undang-undang tidak dapat memberi jawapan yang konkrit dalam mesyuarat kita pada hari ini, tetapi saya harap beliau akan memberi satu jawapan yang memuaskan hati atau menyenangkan hati kita di Dewan ini dan supaya barangkali beliau akan menyampaikan masalah ini kepada Menteri yang berkenaan.

Saya suka sebutkan juga beberapa masalah yang ada dalam undang-undang ini untuk menjadi perhatian. Saya suka hendak menyokong Senator Kamarul Ariffin dalam sebutannya tentang tata tertib dalam undang-

undang. Senator Kamarul Ariffin sebagai seorang peguam telah menerima dengan perasaan yang baik akan cara tatatertib yang ada dalam undang-undang ini. Dan saya fikir peguam-peguam yang ada dalam negara kita ini pun telah bersetuju supaya diadakan tatatertib, kerana kalau tidak ada tatatertib, kadang-kadang dia mengatakan dia ahli undang-undang, samalah seperti Tuan Guru atau alim ulama yang merasa cukup alim. Bila alim, dia tahu macam mana hendak bertaubat, yang boleh diterima oleh Tuhan. Jadi dia buat dosa banyak-banyak supaya kemudiannya dia dapat taubat. Kalau kita tengok pula orang alim, setengahnya dan bukan semua, yang mengatakan jangan bimbang, sebab dia tahu bagaimana dia hendak taubat. Begitu juga peguam itu kadang-kadang mereka mempunyai ego yang besar, dan terasa tidak dimakan undang-undang, ataupun dia tahu teknik undang-undang, kalau dia hendak maki orang pun dia tahu orang itu tak boleh buat apa-apa, kerana dia seorang peguam. Kadang-kadang orang yang kena maki itu takut kepada peguam itu. Jadi perasaan kepeguaman itu dia rasa dia bebas ke mahkamah, rasanya bebas dengan hakim, rasanya lebih daripada orang yang bukan peguam. Sama juga dengan penuntut universiti yang merasa besar apabila naik motosikal, tak payah berlesen pun tak apa kerana Polis tak menahan, kerana mereka penuntut dan apabila pakai badge Universiti Malaya tak payah bayar cukai sematamata kerana penuntut. Jadi ada rasa perasaan kebebasan dirinya yang dia tidak tertakluk kepada undang-undang. Kalau sekiranya kita tidak ada tatatertib maka peguam-peguam ini akan menjadi peguam yang mempunyai perasaan yang lebih daripada manusia biasa. Ini merbahaya kepada negara, merbahaya kepada kita dan merbahaya kepada badan peguam itu sendiri. Ini perlu kepada satu tatatertib yang baik, yang kemas yang boleh meninggikan mutu peguam itu. Jadi saya dalam menyokong tatatertib ini, saya rasa adalah baik dan kemas dan saya memberikan tahniah kepada peguam-peguam yang mengadakan tatatertib bagi diri mereka sendiri. Ini satu sikap gentleman, dia buat tatatertib untuk mengikat dirinya sendiri yakni, "Aku mesti jalan setakat ini sahaja." Ini patut kita beri satu tahniah dan satu kebanggaan bagi kita melihat bagaimana peguam kita mempunyai perasaan yang begitu tinggi.

Perkara kedua ialah hak mutlak daripada undang-undang ini. Saya rasa hak mutlak yang dicatitkan dalam Rang Undang-undang ini ada kesilapan. Barangkali Menteri sendiri akan membawa satu pindaan setelah Dewan ini meluluskannya, kerana kalau kita hendak bahaskan undang-undang ini kemudian tolak balik ke Dewan Rakyat, saya bimbang Undang-undang ini tidak dapat dijalankan dan ini akan menjadi satu sejarah di mana Dewan Negara menolak undang-undang dan kita tidak mahu perkara ini berlaku dalam negara kita ini, kerana itu boleh menimbulkan keadaan salah faham antara Dewan Rakyat dan Dewan Negara.

Perkara hak mutlak ini saya rasa berlawanan, kerana bukan sahaja apa yang dikatakan oleh Senator Kamarul Ariffin, peguam-peguam yang ada ini tidak dapat memasuki perbicaraan mahkamah perusahaan, peguam-peguam itu tidak dapat hendak masuk membicarakan perkara nikah cerai iaitu badan memperbaiki keadaan perselisihan suami isteri. Saya suka menambah lagi, peguam-peguam ini tidak berhak hendak membicarakan kes-kes di Mahkamah Syariah kerana dia tidak mengerti undang-undang Mahkamah Syariah kalau dia berhak pun, kerana Mahkamah Syariah ialah perbicaraan mengenai hukum Islam yang menyentuh orang-orang Islam. Peguam-peguam itu ada peguam yang bukan Islam yang tidak tahu langsung hal ehwal agama Islam dan Mahkamah Syariah tidak dapat menerimanya untuk menjadi peguam dalam mahkamah yang tersebut. Bagaimanakah kita boleh katakan peguam-peguam kita mempunyai hak mutlak boleh memasuki kesemua mahkamah dalam negara kita? Ini sudah silap dari segi undang-undang dan berlawanan dengan Perlembagaan. Peguam Negara tidak dapat menasihatkan hal ehwal agama dari segi undang-undang Islam, bagaimana peguam hendak mencampuri undang-undang Islam. Ini satu kesilapan yang besar dari segi Undang-undang ini. Barangkali oleh kerana yang menyusun undang-undang ini terlampau sibuk kerana banyak kerja, itulah yang menyebabkan ada loop-hole, banyak kelemahan kerana beban kerja sangat banyak kepada orang yang mengatur undang-undang ini, yang mana boleh merosakkan kita. Ahli Dewan Rakyat barangkali membacanya pun setengahnya sahaja, kemudian diluluskan. Kita di Dewan Negara ini kerana sudah tua duduk dalam Dewan

ini, rajin sedikit membaca, tahulah di mana butir yang salah, kita dapat mengemukakan mana yang silap dan salah.

Satu perkara yang saya tidak bersetuju dengan rakan saya di sini iaitu Senator Haji Khalid yang baru masuk ke Dewan ini menjadi ahli, saya berterima kasih kepadanya dan mengucapkan tahniah, tetapi ada kesilapan sedikit kerana beliau mencadangkan supaya petition writer itu diizinkan boleh membuat surat-surat ke mahkamah dan sebagainya. Saya rasa ini agak silap, kerana kalau sekiranya kita izinkan petition writer walaupun dia pernah mengaji undang-undang selama satu tahun tetapi belum lulus barangkali dia masuk tahun dua dia tidak lulus, keluar akhirnya dia jadi petition writer, dia hendak membuat surat perjanjian, wasiat dan sebagainya. Kalau kita benarkan mereka buat begitu, maka kalaulah perbuatannya itu salah dari segi undang-undang dan tidak mempunyai sijil ataupun pendaftaran yang boleh dibatalkan, kalau kita batalkan kita batalkan lesennya sebagai petition writer sahaja, pada hari ini kita batalkan, esok dia boleh memohon semula, tidak ada degree atau ijazah kelayakannya yang boleh dipotong atau dibatalkan. Tetapi kalau seorang peguam apabila melakukan satu-satu kesalahan besar boleh dipotong keahliannya daripada senarai peguam, atau keanggotaannya akan dipotong di England oleh Jawatankuasa senarai persaudaraan peguam itu, atau dibuang terus daripada senarai peguam. Ini satu hukuman yang paling berat dan tepat kepada seorang peguam. Itulah sebabnya dari segi undang-undang kita katakan peguam yang maha arif. Kita tak boleh masukkan dalam undang-undang ini seorang peguam yang "tidak arif". Kalau kita masukkan peguam yang "tidak arif", maknanya rosaklah darjat "peguam yang arif" itu. Jadi tidaklah layak kalau hendak baiki undang-undang ini, hendak dimasukkan petition writer supaya jadi setaraf dengan peguam maka akan rosaklah nama baik peguam. Jadi dengan sebab itu kita tetapkan "peguam yang arif". Kalau ada "peguam yang tidak arif", tentulah tak elok, cuma apa yang Senator Haji Khalid boleh buat sebagai seorang Ahli Jawatankuasa pengeluar lesen bagi petition writer di peringkat negeri, beliau boleh menetapkan satu peraturan bahawa surat-surat yang tidak berkaitan dengan mahkamah boleh dibuat

oleh petition writer. Umpamanya, saya bercadang hendak buat satu surat secara ringkas kepada seorang di negeri lain dengan tujuan hubungan perdagangan dan sebagainya, yang saya tidak tahu cara-caranya, barangkali itu boleh dibuat oleh petition writer. Perkara-perkara yang tidak banyak melibatkan undang-undang dan mahkamah bolehlah kita beri kepada petition writer, tetapi kalau sekiranya perkara yang mengenai wasiat, perkara yang mengenai hukuman yang boleh merosakkan, sebab satu-satu surat yang silap itu akan berterusan silap. Bila pergi ke mahkamah, kesilapan awal itulah yang menyebabkan kesilapan hakim yang boleh dia kalah dalam satu-satu perbicaraan. Ini perkara besar yang perlu kita kawal dan kita jaga. Ini kepentingan rakyat kita dan negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja saya cadangkan supaya Yang Berhormat Menteri Undang-undang kita ini memberi jawapan yang kita di sini senang hati.

4.00 ptg.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak:

Tuan Yang di-Pertua, saya adalah menyokong Rang Undang-undang ini, walaupun begitu saya hendak bercakap sedikit-sebanyak bukanlah seperti Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin oleh kerana saya tidak dapat hendak memberi penjelasan satu persatu disebabkan saya bukannya loyar dan tidak tahu berkenaan dengan undang-undang tetapi saya hendak bercakap berkenaan dengan undang-undang. Undang-undang ini bukan sahaja ada di negeri kita, undang-undang ini ada di negeri Kominis China pun ada undang-undangnya, di Thailand ada, di Indonesia ada dan di mana-mana ada undang-undang. Undang-undang British adalah undang-undang kita guna di waktu oleh penjajah. Apabila kita dijajah oleh penjajah kita adalah di bawah undang-undang penjajah, di bawah undang-undang Inggeris, bukan sahaja itu bahkan dari segi segala-galanya termasuklah pakaiannya adalah Inggeris. Kalau kita lulus undang-undang daripada negeri China misalnya bagaimana, kalau kita lulus undang-undang daripada negeri Jepun bagaimana, undang-undang daripada France bagaimana, lulus undang-undang daripada Amerika bagaimana keadaannya, sebab ini adalah mereka juga yang meluluskan undang-undang. Undang-undang ini terikat iaitu mengatakan kita lulus (pass)

daripada Lincoln's Inn sahaja, sebab itu yang dikatakan kita ini sudah luluskan undang-undang.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, undang-undang tiap-tiap satu negeri itu mestilah adil. Itu yang pertama sekali yang kita mesti berkelakuan adil. Kebanyakan loyar-loyar yang berkehendakkan duit. Kes itu betul atau tidak. Kalau kita tanya boleh menang atau tidak tentu jawabnya boleh. Ini cara peguam. Hukuman bunuh yang sudah betul ada evidence tetapi loyar kata boleh menang sebab kita hidup di bawah undang-undang, kalau tidak kita hidup di bawah undang-undang negeri ini sudah hancur-lebur. Dengan sebab undang-undang di negeri ini adalah perkara yang cukup penting dan undang-undang ini mesti seadil-adil yang tiap-tiap rakyat di negeri ini berkehendakkan. Kita hendak melihat perkara ini sungguh-sungguh terjamin dan sama dari segi undang-undang baik dia siapa sahaja, rakyat jelata yang serendah-rendahnya, penoreh getah, petani, pekerja Town Board, pekerja faktori, Menteri Besar, Menteri Undang-undang, Peguam Negara atau siapa sahaja undang-undang tidak boleh disalahgunakan. Itu dia undang-undang yang adil sungguhpun saya tidak belajar dalam perkara undang-undang ini. Ini mustahak oleh kerana rakyat dapat terpelihara oleh undang-undang dan negeri kita telah mengamalkan perkara undang-undang ini saya ingat cukup bagus sekali. Kita telah mengamalkan secara benar-benar adil dan kita tidak hendak pada hari yang akan datang keadilan ini tidak dijalankan kepada semua orang. Yang penting sekali kita hidup dalam sebuah negara yang demokrasi, tetapi lain daripada negeri kominis. Pada masa pemerintahan Jepun dahulu, kalau si A dikatakan melakukan kesalahan rakyat ditanya: setuju atau tidak dia dipancung. Yang lain kata: setuju, maka A ini terpaksa tunduk kepada, gali lobang sendiri, dipancung kepala, matilah dia. Ini paksa. Di negeri ini tidak begitu. Di negeri ini kita pakai undang-undang yang seadil-adilnya dan saya yakin dan percaya akan terus-menerus dipakai di dalam negeri ini.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan undang-undang juga bila dikata undang-undang sebelum negeri ini dijajah oleh Inggeris orang Melayu ada undang-undangnya sendiri. Kalau kita pergi ke Negri Sembilan sebelum penjajah Inggeris, undang-undang orang Melayu sudah tahu

undang-undang, cuma kita tidak pakai sekarang. Apabila penjajah Inggeris sudah memerintah negeri kita dipakai undang-undangnya dan undang-undang kita tidak dipakai lagi. Undang-undang ini juga peguam-peguam ini mesti tahu sebab ada kes-kes berkenaan dengan adat istiadat di Negri Sembilan yang berlainan sangat dengan undang-undang Inggeris yang dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri Undang-undang iaitu customary law itu adalah undang-undang juga sebabnya undang-undang ini datang daripada custom. Apa-apa perbuatan kita lama-kelamaan dijadikan undang-undang, orang puteh pun begitu juga dibuatnya. Yang tidak boleh ditukarkan ialah undang-undang Kuran, itu yang tidak boleh ditukar-tukarkan. Kalau Kuran itu katakan begitu, begitulah dia, tidak boleh ditukar-tukar, sebab itu tiap-tiap kali kita tukar undang-undang di Parlimen sebab undang-undang dibuat oleh manusia. Kalaulah undang-undang Kuran itu boleh ditukar-tukar, itu bukanlah lagi dikatakan Kuran. Itu sebabnya terpaksa peguam-peguam ini juga ambil dan masukkan dalam apa sahaja seksyen, yang saya tidak tahu, sebab Peguam Negara adalah Menteri Undang-undang Negara, orang yang bijaksana, yang alim dalam undang-undang, maka perkara-perkara ini dimasukkan menjadi undang-undang di dalam negeri yang merdeka dan berdaulat, bukannya lagi negeri ini dijajah oleh penjajah Inggeris. Perkara ini saya harap dapat difikirkan kerana kalau dikatakan tidak boleh, saya ingat Kuran sahaja yang tidak boleh atau kalau orang-orang Kristian, Bible sahaja yang tidak boleh ditukar, kalau kita adalah Kuran sahaja yang tidak boleh ditukar-tukar langsung.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan peguam-peguam. Ini apa yang saya katakan keadilan, tiap-tiap satu bank ada peguamnya. Kepada orang kaya yang meminjam duit, dia tidak peduli \$300-\$400 membayar kepada peguam. \$400 tidak jadi hal kepada orang kaya tetapi orang miskin yang meminjam duit daripada bank katakan di bawah C.G.C. (Credit Guarantee Corporation) dia meminjam \$1,000 berapa bayarannya—\$150 untungnya entah berapa sen daripada \$1,000; \$150 dibayar kepada lawyer, itu telah ditetapkan di bank-bank lawyer itu, tidak boleh kita ambil lawyer di luar. Ini saya percaya terpaksa ditengok oleh Peguam Negara. Bukan itu sahaja, Tuan Yang di-Pertua,

rumah-rumah, baik P.K.N.S., developer, semuanya pergi kepada satu lawyer, entah apa agreement yang dibuat \$300-\$400 tidak ada standard langsung. Ini boleh dibuat secara cyclostyle, cuma angka sahaja, misalnya \$30,000 harga rumah itu taruh \$30,000, tetapi charge itu terlampau mahal daripada peguam-peguam ini. Saya minta badan peguam-peguam menengokkan di atas perkara ini, kalau orang miskin, tolong sahajalah. Kalau orang kaya kenakan banyak-banyak, tidak menjadi apa hal.

Tuan Yang di-Pertua, tadi juga dikatakan kita menukarkan satu Rang Undang-undang; siapa dia doktor itu, siapa dia doktor ini; saya ingat semasa saya menjadi Wakil Rakyat dahulu, kita tukar buat satu Rang Undang-undang—quack doctor ini banyak, yang sengseh pun doktor, yang itu pun doktor, banyak yang dipanggil doktor, tetapi dia bukan doktor. Dahulu di Trengganu ada pleeder yang jadi lawyer, sekarang saya ingat tidak ada lagi. Jadi lawyer ini kalau dikatakan doktor, untuk penyakit malaria; kuinin ubatnya, satu kuinin harganya 10 sen. Kalau kita hendak baik daripada penyakit malaria ini makan 10 kuinin. Saya pun bukan doktor, Tuan Yang di-Pertua, tetapi itulah ubatnya—kuinin. Saya dulu-dulu ada kena malaria, sebab itu saya kata kuinin. Jadi kalau satu biji 10 sen, kalau 10 baru \$1 tetapi kepada lawyer ini tidak ada, profession ini dia tengok kes, yang tidak berat, dia kata berat, \$2,000 pun ada; \$1,000 pun ada, harga ini tidak sama. Kalau kita beli kain satu ela 40 sen, satu ela \$2 tetap harganya tetapi kepada lawyer ini tidak ada seperti itu. Jadi bagaimana Menteri Undang-undang, hendak membuat cara ini. Macam mana hendak diukur? Bagi orang-orang yang berduit, mereka boleh bayar, tetapi yang si miskin walaupun ada guaman, saya ingat Yang Berhormat Timbalan Menteri itu pun tahu apa kerjanya, tentu apabila dijawab mengatakan memang ada untuk orang miskin, tetapi berapa banyak kes yang tidak dapat diberi guaman. Adakah Kerajaan mengadakannya? Oh! ada, kepada orang miskin diadakan lawyer. Kalau betul-betul begitu ada badan-badan peguam ini, dikumpulkan, bila orang miskin hendak pergi mengadu kepada peguam, mereka boleh beri betul-betul tolong kepada orang-orang miskin atau yang betul tidak mampu. Itu tidak menjadi apa hal, tetapi kalau tidak begitu, orang miskin terus sahaja tidak ada orang yang mempertahankannya.

Oleh kerana itu, Tuan Yang di-Pertua, kalau saya hendak bercakap berkenaan perkara ini memakan masa yang panjang, maka inilah sahaja ucapan saya berkenaan dengan Rang Undang-undang ini. Yang penting sekali, saya minta baik kepada peguamnya atau kepada Kementerian, keadilan yang benar-benar mestilah terjamin kepada rakyat Malaysia ini.

4.16 ptg.

Tuan Abdul Aziz bin Tapa: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak akan bercakap banyak dalam hal ini. Yang pertama sekali, saya ingin mengucapkan tahniah kepada Kementerian Undang-undang dan Peguam Negara yang telah dapat menciptakan satu Undang-undang yang ibarat pagar kepada peguam-peguam kita di negara kita ini. Ini satu pujian dan tahniah saya berikan kepada Kementerian ini dan kita taburkanlah beras kunyit di atas kejayaan mereka yang mana ini telah meningkatkan lagi kebudayaan kita, kebudayaan Malaysia ini kepada tingkat yang lebih maju iaitu kita dapat menciptakan satu undang-undang yang mana akan mendatangkan kesejahteraan, keamanan dan keadilan negara kita ini.

Saya tidaklah dapat bercakap banyak dalam perkara ini, kerana saya bukan seorang peguam tetapi hanya apa yang diharapkan setelah ada Undang-undang ini umpama pagar ini kepada rakyat maka diharapkan kepada peguam-peguam kita di atas Undang-undang ini janganlah seperti kata orang Melayu, "Diharapkan pagar, pagar akan makan padi." Itu satu harapan saya.

Yang kedua, tadi ada sebut oleh rakan-rakan saya fasal berkehendakkan banyak wang. Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin pun semalam ada sebut oleh sebab kerana wang, kerja tergesa-gesa, jalan tidak betul, tetapi saya suka mengingatkan kepada tuan-tuan yang arif ini satu potongan ayat di dalam sejarah Melayu katanya: "Hai emas! Tuhan bukannya engkau, tetapi apa yang dikehendaki berlaku oleh engkau." Janganlah tertipu dengan pepatah ini. Patutlah berpandu kepada kata orang-orang dahulu, katanya "Siapa yang memikirkan ringgit itu tuannya, maka dia itulah hambanya, dan barang siapa yang memikirkan ringgit itu hambanya, maka dia itulah tuannya." Oleh sebab undang-undang ini mengenai orang yang arif, memadailah saya cakap sebanyak

itu, tidaklah perlu saya panjangkan kata, mudah-mudahan dengan kata itu akan fahamlah ia, seperti kata pepatah Melayu: "Jauhari juga yang mengenal maknikam."

Sekianlah sahaja, Tuan Yang di-Pertua, ucapan saya.

4.19 ptg.

Tuan Haji Mohd. Amin bin Haji Yaakub: Tuan Yang di-Pertua, saya terlebih dahulu mengucapkan banyak terima kasih di atas peluang yang diberi kepada saya menyertai perbahasan dalam masaalah Rang Undang-undang Profesion Undang-undang. Saya juga ikut sama menyokong Rang Undang-undang ini dan saya suka mengambil peluang dalam masa yang ringkas ini bersama-sama dengan rakan-rakan saya bahawa Rang Undang-undang ini adalah penting bagi negara kita sendiri terutama bagi kepentingan undang-undang yang kita amalkan dalam negara kita ini.

Cuma satu masaalah yang saya suka menarik perhatian pihak Kerajaan terutama Kementerian yang berkenaan, kita dapati dalam negara kita sekarang ini selain daripada mahkamah-mahkamah yang sedang kita persiapkan dibawa Rang Undang-undang ini juga kita dapati satu jenis mahkamah dikenali sebagai Mahkamah Syariah yang pernah disebut oleh Yang Berhormat Senator Datuk Haji Nik Hassan tadi. Saya hendak menarik perhatian dalam masaalah ini oleh kerana di Mahkamah Syariah juga tempat perlaksanaan undang-undang, tetapi undang-undangnya agak berbeza daripada undang-undang umum yang kita persiapkan sekarang.

Saya suka hendak menarik perhatian ini iaitu tidakkah boleh pihak Kerajaan kita sekarang ini memikirkan supaya peguam-peguam selain daripada peguam umum yang ada pada hari ini yang benar-benar mengetahui soal-soal undang-undang Islam yang menjadi pokok perbicaraan dalam Mahkamah-mahkamah Syariah. Saya suka menarik perhatian dalam masaalah ini, oleh kerana 100% rakyat Islam yang terlibat dengan perbicaraan dalam Mahkamah Syariah juga memerlukan bantuan peguam dan sebagainya. Saya tidak menafikan bahawa peguam-peguam kita ada juga yang mempunyai pengetahuan dalam ugama Islam, tetapi tidak sepenuhnya sebab asas undang-undang dalam Islam dan dalam

Mahkamah Syariah ini sumbernya ialah Al-Quran dan Hadis. Jadi, perlulah seseorang peguam kalau hendak mengetahui sedalam-dalamnya masalaah ini mereka perlu mengetahui dan mengkaji isi kandungan Quran. Maksud saya, supaya ahli-ahli undang-undang Islam juga dibolehkan mengambil tugas sebagai peguam, kalau tidak untuk umum pun khusus untuk perbicaraan di dalam Mahkamah-mahkamah Syariah.

Saya bersetuju dengan Rang Undang-undang ini oleh kerana sebagaimana kata saudara saya tadi bahawa ini adalah sebagai satu peraturan untuk mengawal peguam-peguam kita supaya dapat melakukan tugas dengan sebaik-baiknya sesuai dengan kehendak undang-undang dan juga untuk kepentingan pelaksanaan undang-undang itu sendiri. Jadi, masalaah yang kita tidak dapat atasi ialah peguam-peguam yang ada hari ini tidak begitu mengetahui segala-galanya dalam perundangan-perundangan Islam yang selalu dibicarakan di dalam Mahkamah Syariah. Adakah pihak Kerajaan dapat menyediakan satu kaedah supaya mereka yang ahli dalam undang-undang ini—dalam undang-undang Islam maksud saya—dapat bersama-sama menjalankan aktiviti di bawah peraturan-peraturan ataupun di bawah cawangan-cawangan Majlis Peguam seperti yang ada dalam Rang Undang-undang ini supaya mereka ini juga dapat dikawal sesuai dengan kehendak dan semangat undang-undang ini.

Saya rasa kepentingan ini boleh mengawasi rakyat Muslim yang memerlukan bantuan guaman daripada peguam-peguam yang betul-betul mengetahui soal kedudukan undang-undang Islam yang diperbicarkan dalam Mahkamah Syariah itu. Kita mengetahui bahawa Mahkamah Syariah ini boleh dikatakan seluruh negeri-negeri dalam Malaysia ini kita dapati yang selalu membicarakan soal nikah-kahwin, soal nafkah, soal perceraian, soal pesaka dan sebagainya untuk orang-orang Islam. Peguam-peguam seperti inilah yang kita kehendaki supaya dapat membantu golongan-golongan yang teraniaya umpamanya di dalam membela keadilan dari segi undang-undang Islam. Ini saya cadangkan supaya dapat dikaji suatu cara bagaimana peguam-peguam yang betul-

betul mendalami undang-undang Islam supaya dapat dimasukkan sama ke dalam Majlis Peguam dan mereka ini dapat diterima menjadi ahli Bar Malaysia, umpamanya. Itulah sahaja pandangan saya dalam menyokong Rang Undang-undang ini.

4.27 ptg.

Tuan Haji Khalid bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya bercakap di bawah Peraturan Majlis Mesyuarat 34 (4) iaitu menerangkan salah faham yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Datuk Nik Hassan bin Haji Nik Yahya tadi. Apa yang saya sebutkan semalam bukanlah saya minta supaya petition writer ini disenaraikan di bawah peguam-peguam yang berkelulusan. Saya hanya menarik perhatian Majlis iaitu di dalam semua profesion seperti doktor gigi, kita ada registered dentist, doktor, kita ada H.A. yang membuka dispensary-dispensary, sinseh-sinseh. Begitu juga akitek, kita ada Akitek Part I dan Akitek Part II. Apa yang saya kata ialah petition writer ini diberi satu tempat untuk mencari nafkah mereka.

4.28 ptg.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengucapkan banyak terima kasih kepada semua Yang Berhormat Senator-senator yang mengambil bahagian dalam perbahasan di atas Rang Undang-undang ini. Nampaknya ada seorang sahaja yang menjadi peguam dalam perbahasan ini dan Yang Berhormat Senator-senator yang lain yang berbahas adalah bukan sebagai peguam. Saya berbesar hati sungguhpun mereka bukan peguam tetapi adalah memberi pandangan dan teguran yang constructive atas Rang Undang-undang ini.

Terlebih dahulu saya hendak menjawab beberapa perkara yang ditimbulkan oleh Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin, dalam ucapannya yang panjang lebar.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ini dtempohkan selama 15 minit.

Persidangan dtempohkan pada pukul 4.30 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 4.50 petang.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

4.50 ptg.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Yang di-Pertua, atas pandangan Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin berkenaan dengan pegawai-pegawai Jabatan Peguam Negara yang berhenti kerja selepas sahaja habis tempoh contract daripada Jabatan Peguam Negara. Ini adalah satu hal yang Kerajaan tidak boleh mencegah kalau seseorang peguam selepas sahaja perjanjiannya tamat, apakah sebabnya mereka hendak melepaskan kerja. Ini saya fikir mustahak atas perkara ini. Biasanya mereka yang berhenti kerja ialah peguam-peguam muda (junior) dan sebabnya ialah untuk mencari peluang yang lebih baik di private sector. Satu daripada sebabnya ialah mereka fikir gajinya (salary) dalam Kerajaan tidak memuaskan hati. Ini kita semua tahu bahawa gaji mereka tidak menarik. Kerajaan akan mengambil pandangan ini. Pada masa sekarang ini peguam-peguam kanan (senior) dalam Jabatan Peguam Negara biasanya tidak berhenti kerja.

Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin memandang dalam keadaan sekarang Kerajaan bolehlah menggunakan khidmat private practitioners atau pengawal peguam untuk menjalankan kes-kes Kerajaan dan mereka juga boleh memberi khidmat yang bermutu daripada kemahiran dan pengalamannya. Saya bersetuju kekuatan pandangan ini tetapi setakat ini Kerajaan tidaklah menggunakan khidmat pengamal-pengamal peguam dari private sector kerana keperluannya tidaklah timbul dan jika timbul pada masa hadapan, saya fikir mungkin Kerajaan akan timbangkan hal ini.

Mengenai Fasal 2 berkenaan dengan meluaskan Rang Undang-undang ini ke Sabah dan Sarawak, ini seharusnya akan dilaksanakan menurut Perlembagaan kita khasnya Article 161 (b). Apa yang dikatakan atau disebutkan di dalam Fasal 2 ialah satu prinsip sahaja iaitu sekarang Kerajaan fikir lebih baik sebagai satu prinsip bahawa semua undang-undang yang dibuat bagi seluruh Malaysia yang dikuatkuasakan bagi Sabah dan Sarawak mengikut Perlembagaan mana-mana yang perlu. Ini ada disebutkan di dalam Fasal 2 yang menyatakan:

“This Act shall apply throughout Malaysia but shall only be made

applicable to Sabah and Sarawak with such modifications as the Yang di-Pertuan Agong may by order make;”

Ini ada disebutkan di dalam fasal ini kerana Article 161 menghendaki perundingan antara Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan-kerajaan Negeri Sabah dan Sarawak untuk pengamal-pengamal peguam menghadiri dalam Mahkamah-mahkamah Sabah dan Sarawak. Pada masa sekarang ini legal practitioners tidak boleh menghadiri dalam Mahkamah Sabah dan Sarawak—Practitioners daripada Malaysia Barat tidaklah boleh menghadirinya tetapi boleh menghadiri di hadapan Mahkamah Persekutuan jika Mahkamah Persekutuan menjalankan tugasnya di Sabah ataupun di Sarawak. Tujuan ini akan dilaksanakan setelah perjanjian dibuat antara kedua pihak Kerajaan.

Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin juga menarik perhatian kepada kuasa-kuasa Majlis Peguam untuk membuat kaedah-kaedah—the power to make rules and juga pada menyatakan dalam beberapa peruntukan-peruntukan tertentu yang disebutkan oleh Yang Berhormat itu adalah setengah-setengah peruntukan itu menghendaki kaedah-kaedah itu diwartakan (*gazette*) dan kemudiannya boleh dikuatkuasakan. Tetapi setengah-setengah peruntukan tidaklah perlu atau menghendaki kaedah-kaedah itu diwartakan di dalam *Gazette*. Sebab perbezaannya ialah pada pandangan saya mana-mana kaedah-kaedah yang mustahak yang hendak diberitahu kepada orang ramai dan juga kepentingan orang ramai adalah terlibat *Gazette* notification adalah perlu mengenai undang-undang. Tetapi mana-mana kaedah yang kena-mengena dengan peraturan-peraturan mendalam (*internal rules*) sebagai Qualifying Board atas admission of the lawyers by the Bar Council itself or for its internal matters, kaedah-kaedah yang menyentuh peguam-peguam sahaja ini adalah kaedah-kaedah yang tidak dikehendaki diwartakan.

Berkenaan dengan tapis “qualified person”, Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin juga bertanya mengapa kita tidak boleh admit Australian and New Zealand qualified lawyers sebagai qualified persons, while we admit the other three groups that are mentioned under the definition of “qualified persons”.

(*Dengan izin*) The definition of “qualified person” is clearly stated in the Bill: firstly the law graduates from any of our universities—at the moment we are only having one university in which lawyers are qualified and the other is Singapore University and at the moment our law graduates are coming from these two sources—and Barristers of England. The Bill has, in fact, left out the admission of solicitors from England or Scotland as it has been hitherto.

The Bill also empowers the Bar Council to admit any person of other qualification by a notification in the *Gazette* on the advice of the Board—“Board” here means the “Qualification Board”—and therefore the power is given to the Bar Council to admit any person who is qualified from other sources. The words “other qualifications” are quite wide and they could come from any other sources such as Australia, New Zealand and so on. So, Sir, it is up to the Bar Council here to consider whether they want to widen the scope of admission by taking in people from other countries. True, lawyers qualified in Australia are practising in Sarawak and, in fact, they have been clamouring to be recognised here in West Malaysia because they cannot practise in West Malaysia. With the Australian degrees, they can practise in Sarawak, but we do not recognise Australian or New Zealand degrees at this moment, but the Bill provides a door for their admission under the definition of “qualified person”. It is up to the Bar Council to do so if they want to enlarge the scope of admission. As it is, the Honourable Senator himself drew attention to the increasing number of lawyers and that in about a year or two, i.e. by 1977, we expect to have something like 2,000 lawyers. In this situation whether it is wise to widen the door or not, it is for the Bar Council to consider because this Bill is essentially from the Bar Council for its own interests.

Sir, on the question of Judges’ application for Practising Certificates, a useful suggestion was made by the Honourable Senator. While he took objection to the Judges practising, he felt the need that they should be allowed to retire honourably and with dignity, so that they do not have to lower themselves or seek opportunities for a livelihood by going into private practice again; this would

not be in keeping with the dignity of the office that they have held. I am sure most reasonable people would agree with that view. If that is to be done, then it has to be by increasing their pension, as has been suggested, a sufficiently attractive enough pension, to prevent them from seeking other means of livelihood because we are putting a bar to their right to a livelihood. If we are going to put a bar to their right of a livelihood because of the dignity of the post, then the society and the Government have the moral responsibility to see that there is no need for them to seek the livelihood. If there is a need for them and if we want that need to be avoided by law, then the reciprocal moral obligation, the legal obligation, is there on the part of the Government and the society through the Government. I know in some countries, the Judges are allowed to retire on the last drawn salary at the time of retirement, i.e. whatever they were drawing. Therefore, while in service, the Judges need not be concerned about their future; they need not worry about their future. Therefore, to that extent it helps their independence in the court on the Bench. If they are worried as to their future livelihood, as to what will happen to them if they retire or if they resign that worry, that anxiety, to that extent can be a limitation on their independence. It is possible because it is a matter of psychology. So, if we do not want our Judges either of the High Court or of the Federal Court from entering into private practice after their retirement or resignation at an earlier age, then the society must lend its weight in maintaining the dignity of the office by enabling them to live an honourable independent livelihood. This is something that not merely the Government but, I suppose, the Bar Council also will have to consider and perhaps the society as a whole.

The Bill as it was originally presented, restricted the Judges from entering into private practice by saying that they cannot apply for a Practising Certificate upon retirement except when a judge held office “temporarily”. That was loose language. What is “temporary” was not mentioned—one year, five years or ten years? If you have a provision loosely like that, who is to decide what is the temporary period of service? In Singapore, there is a similar provision where I think the period of

temporary service is three years. If a person has served as a Judge for three years and thereafter he retires, then he can go into private practice, but provision in the Bill here (since deleted) uses the word "temporary" and that is in Clause 30, and if I may just draw your attention for information, it says here:

"(1) No advocate and solicitor shall apply for a practising certificate—

(a)

(b)

(c) if he has held office as a Judge of the High Court or of the Federal Court or of any High Court in Singapore or Brunei otherwise than in a temporary capacity; or"

We do not really have temporary Judges here. I do not know why it was put in this Bill, but after some careful consideration, it was felt that if we do not provide adequate facilities to the Judges on retirement or on resignation it would not be fair and that is why sub-paragraph (c) of Clause 30 (1) was deleted. Then again on resignation after a certain fixed period—you cannot just get a Judge joining up for two years and then resigning for some personal reasons and then getting a big pension or retiring on the last drawn salary—that would not be fair either. That was why this sub-paragraph (c) was deleted, but it is open to reconsideration if the Bar Council and other relevant bodies want the Government to do so.

Yang Berhormat Senator Kamarul Ariffin also drew attention to what is known as the provision of exclusivity, of the exclusive right, as he said, in Clause 35 (1). He felt that there should be some distinction between the senior lawyers and the junior lawyers. There are lawyers with two or three years' practice and there are lawyers with ten or twenty years' practice and when they come into the court, they are treated on an equal basis. He felt that this doctrine of equality between lawyers without any recognition of seniority or experience is not really helpful. He thought, again within the context of qualifying persons who can be recruited from abroad—Queen's Counsel and so on this recognition of senior lawyers within the country would lead to King's Counsel within the country. This is an interesting thought,

but I think it may have to be developed further by all concerned. As it is, Clause 35 merely introduces this element of equality within the Courts of Justice of Malaysia. Outside, the distinction is not there. It is there on the basis of experience and skill of the lawyers concerned. Clause 35 (1) says:

"Any advocate and solicitor shall, subject to this Act and any other written law, have the exclusive right to appear and plead in all Courts of Justice in Malaysia according to the law in force in those Courts; and as between themselves shall have the same rights and privileges without differentiation."

A lawyer who has just been admitted, may be at the age of 19, and a lawyer who is about 60 with 30 years of practice behind him, when they appear for a case in a court of justice, they will be equal in the eye of this provision. That has to be so because of the fact that they are representing their clients and they have to look after their clients' interest and here no distinction can be shown or recognised. It will only result in the winning and losing of cases. But outside this, it is a question of reputation, and reputation is based on experience and skill of the lawyers concerned; and the public normally knows who is an experienced lawyer and who is not an experienced lawyer and the distinction comes into recognition in the difference in fees. An experienced lawyer gets a very high fee and an inexperienced lawyer gets a very low fee. That is the distinction and that is the practical differentiation as recognised by the people outside the courts.

The other idea of having King's Counsel is a new concept. We do not have it here. As I said, the thought can be developed so as to fruitify into some conclusion or decision in the course of time. Right now, it has to be necessarily based on the length of service and reputation. Like Royal Surgeons in the medical field, it is possible to have Royal Counsel as they have Queen's Counsel in England. There, again, this is a matter for the Bar Council to consider in the future and to make recommendations to the Government. The Government is always open to new ideas.

Now, referring to Clause 42 (1) (d), which is one of the objects of the Malaysian Bar. it says, "The purpose of the Malaysian Bar shall be"—I will not read (a), which is to

uphold the cause of justice and we are interested in that—“(d) to advise the Government and the Courts where necessary in matters affecting legislation and the administration and practice of the law in Malaysia”. Sir, this is only one of the objects of the Malaysian Bar—to advise the Government where necessary. So it is up to the Bar Council and whether or not the advice is sought, they can advise by sending their views to the Government. The Government is not, on the other hand, obliged to seek the advice under this provision, or to accept the advice when it is offered. If the advice is good, the Government will consider; if the advice is not acceptable, the Government will just not consider it. But it does not prevent the Bar Council from advising the Government wherever it considers necessary. But there has been a sensitive reaction recently on the part of the Bar Council when the Security legislations were introduced that they were not consulted. They felt they should have been consulted and they felt rather dismayed about it and they also felt that it was almost a fundamental right on the part of the Bar Council. I think that is a fallacious thinking, a faulty thinking. No Bar Council has to be consulted unless there is a law which says it has to be consulted on every legislation. But we do not have a legislation like that; neither did we have it as tradition in this country. So the Bar Council should not try to bite more than it can chew.

If it wants to be consulted in every piece of legislation that the Government is going to produce, then I think it is asking for more than it can chew, because after all it is a professional body, though it has been given statutory recognition. There are so many other professional bodies here. There are the Medical Council, the Architects' Council and other engineering bodies, and so on. This is one of the professional bodies, except that it deals with laws. Other professional bodies deal with other matters. Otherwise the Medical Council can say, “Every time you produce a Bill on health, consult us”. The engineers can say the same thing. The architects can say the same thing. So who is then to rule the government. Who is to make the laws? It is the Parliament. These Councils can express their views, can submit their memorandum to the Government whenever they think they should give their views, whether or not they are invited to do so. This

is one of the objects that is very clearly set out here. I think the Bar Council should know their own limitations and their own rule. They were not prevented from expressing their views on the Security Regulations. They were very vociferous, very articulate and very critical. The Solicitor-General went and answered on behalf of the Government. Where a situation like this arises, they are entitled to express their views even if their views are not palatable to the Government, even if they are highly critical of the Government; and so long as they say it without malice and so long as they say it genuinely and in the interests of the country, the Government is prepared to absorb criticisms of any kind. So, that should not be construed as a right. There is no basic right here or a special right here any more than other professional bodies have. I think they should realise this once and for all. Even as recently as two days ago, they came out with similar views, that every time they should be consulted.

There is one exception which the Government has recognised. That is, for instance, in the case of this Bill. This Bill governs their own practice, their conduct, and therefore the Attorney-General himself asked them to prepare the Bill—and they took six years to prepare the Bill! So because it concerns them, their profession, their conduct, quite naturally they should be allowed. But if they want every Bill or all our Bills of some specific category or significance to be referred to them, then there must be a law to that effect and they just should not make statements in the Press without a sense of appreciation of the laws. I do not want to use strong words: I can also use strong words but it is not necessary.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Yang di-Pertua, untuk penjelasan sedikit. Saya bersetuju dengan apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Undang-undang iaitu Bar Council tidak mempunyai hak yang mereka patut dirundingkan. Barangkali apa yang mereka telah melakukan setakat ini ialah mengikut undang-undang yang ada sekarang ini, iaitu mengikut seksyen 45 (1) (c) undang-undang yang ada sekarang ini the existing Ordinance of 1947 yang berbunyi demikian:

“The Bar Council shall, without prejudice to any other powers conferred

upon it by this Ordinance, have the following powers, viz.,

(a) x x x x x x x x

(b) x x x x x x and

(c) to examine and if it thinks fit, to report upon current legislation and any other legal matters submitted to it or to make recommendations to Government as to the desirability of introducing any legislation."

Barangkali apa tindakan yang dibuat oleh Majlis Peguam baru-baru ini pada hari Sabtu yang lepas, khususnya, ialah berdasarkan daripada seksyen 45 (1) (c) ini. Saya bersetuju dengan Yang Berhormat Timbalan Menteri Undang-undang bahawa mereka tidak berhak secara langsung dirundingkan terlebih dahulu sebelum undang-undang ini dikemukakan di Parlimen. Itu saya bersetuju. Tetapi apa tindakan yang mereka buat adalah berdasarkan daripada seksyen 45 (1) (c) yang saya sebutkan tadi. Sebenarnya peruntukan baru ini ada di dalam Fasal 57 (d) yang berbunyi di dalam bahasa Inggeris:

"57 Without prejudice to the general powers conferred by section 56 or the specific powers to make rules conferred by any other provisions of this Act the Bar Council shall have power—

(a) x x x x x x x

(b) x x x x x x

(c) x x x x x x

(d) to examine and if it considers fit to report upon current or proposed legislation and any other legal matters;"

Sebenarnya peruntukan di dalam Fasal 57 (d) ini memang kurang sedikit daripada peruntukan yang ada di dalam undang-undang yang sedia ada ini yang saya baca tadi, iaitu di bawah Fasal 45 (c).

Datuk Athi Nahappan: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin saya menjawab dalam bahasa Inggeris untuk menetapkan jawapan saya.

(*Dengan izin*) I would like to thank the Honourable Senator for drawing my attention to these provisions, but I would straightaway say that there is hardly any difference in essence or material difference. I would still say, in fact, the power that is given here under Clause 57 is almost what

we say *para materia*, that is in material terms quite equal to the one under Section 45 (1) (c) of the existing Ordinance. I think the language is almost identical—the aim is to advise the Government and the Courts where necessary in matters affecting legislation and the administration because this comes as an aim, as an object. Then it comes under powers—what the Bar Council can do. It says that the Bar Council shall have these powers. Having powers is one thing, exercising it is another. It is merely an entitlement. The Bar Council is given the powers under Clause 57, to examine and if it considers fit, to report upon current or proposed legislation and any other legal matters. This again is up to the Bar Council. If it wants to do, it can do by examining. But whether they examine or report, it doesn't obligate the Government to accept it. Acceptance by the Government is something different. Their role is advisory here, to examine and to report if they think it is necessary. If they do not think it is necessary, they do not have to do it—they can advise or need not advise. But what is interesting here is the words "proposed legislation". They can, of course, argue that "proposed legislation" means before a thing becomes law at least they should have the opportunity of knowing what the proposed legislation is, in order for them to exercise their mind to examine and to report thereon. If a legislation is brought about and then they come to know about it subsequently, they can say "how can we examine and how can we report thereon".

This they can say and if they limit their criticism within that ambit, they could be justified. But it is, of course, up to them to seek the proposed legislation. There is no corresponding obligation on the part of the Government to refer all these things to the Bar Council as a matter of course, a duty, because it is a private body, it is a professional body. Its assistance may be useful or may not be useful because they may also have limited interests or sometimes even vested interests and their views could be, to that extent, coloured. So the Government is not really bound, even if they give. So within the context of 57 (d) and 42 (d), basically, their role is advisory and I do recognise this point, that the proposed legislation meets this point that they should have an opportunity of commenting on any proposed legislation if they wished.

Now coming to the last point, i.e. Clause 84, that I think is a very useful suggestion. This refers to the housing developers' lawyers and the agreement prepared by them. What the Honourable Senator suggested was that as it is worded now, it will not be effective in implementation or achieve the desired objective. He felt that one way to simplify this procedure would be for the Government to have standard-type of Sales Agreement for land that is sold with or without house on it, by having the standard agreement in the law itself and then probably with just some provisions to make the essential modifications. In fact, this idea was considered and the idea came a little too late and this could be taken into consideration to improve the efficacy of this provision, in terms of meaningful enforcement. I would like to thank the Honourable Senator for his very useful and valuable contribution to this debate.

Now Yang Berhormat Senator Tuan Haji Khalid bin Abdullah did mention about the appointment of accountants. At the moment, the Bill requires an accountant to be appointed to audit each of the client's accounts within the preceding twelve months. The appointment, of course, will have to be made by the lawyer concerned. He pointed out that in the appointment the client himself has no role to play. But it will be very difficult for every client to come in to have an accountant employed and if each client wants a separate accountant there will have to be far too many accountants appointed because a solicitor may have hundreds of clients' funds in large and small sums and it is only proper that the lawyer concerned is given the right to appoint the accountant. The protection comes this way, Sir, in that the accountant has to be a qualified accountant recognised by the Companies Act of 1965 as an auditor. If an accountant who is a qualified accountant and worth his salt gives a wrong report, makes a wrong report on the account, he is really sticking his neck out, and if anything should go wrong, he will be the first person to get struck out, quite apart from the lawyer. So I do not think there is any justification for this anxiety, and let us see how it works and if there should be any weakness in the system it could always be considered.

The Honourable Senator Tuan Haji Khalid bin Abdullah also made a case for petition

writers, saying that these petition writers themselves constitute a profession and many of them are retired Government servants and this is also a means of livelihood for them and some of them might have worked in courts and other places and so on and why not they be allowed to play their role. The petition writers have a role to play in this country, I think, in areas other than preparing legal documents because legal documents have to be prepared in accordance with law and later on when a dispute comes everything is based on the accurate expressions in the documents and normally cases revolve around expressions of words, and the meaning of words. An untrained person can be loose in this expression, not that he wants to do it deliberately, it is simply because he lacks the experience in the qualifications and he is not bound by any law to be responsible for the inadequacy of incompetence. He gets away with it, whereas a lawyer would be liable for negligence and under the new Bill if a client suffers loss he might even get compensated for it from the Compensation Fund apart from his Common Law right to sue the lawyer for negligence. So, considering the importance of legal documents which very much depend on the expressions and also the correctness of the law involved which are being, perhaps, reflected in the agreements and documents, I think it is unsafe for unqualified personnel of any kind, whether they are petition writers or not, to indulge in the preparation of legal documents. But, however, they can, of course, prepare or complete other types of forms like application for some licence, road transport forms—they are all standard forms. If an uneducated person comes and he wants to pay \$3 or \$4 to get them filled, I suppose they can do this sort of work but not to prepare legal documents *per se*.

Sir, Yang Berhormat Datuk Ahmad Arshad mentioned one or two points. He said that the Pejabat Peguam Negara should influence the Bar Council not to take dadah cases or cases involving firearms. I do not think that the Jabatan Peguam Negara can do this. It is the right of every person in this country to defend himself under the laws whether he carries firearms or drugs. We may have very tight laws concerning procedures, that is another thing, but the right to defend himself is a constitutional right, and the right to engage a lawyer is his

right until he is found guilty. So we cannot take away their rights by Government telling a professional body or lawyers not to take up cases either directly or indirectly or persuasively or otherwise because it would not be constitutionally right and I do not think it should be done in any manner.

I think it is not necessary for me to reply on the other matters. Yang Berhormat Datuk Nik Hassan did mention quite a few matters. He did mention about the inadequacy of the staff in the Attorney General's Department and so on. Well, efforts are being made from time to time to increase the staff as the workload increase. It is true that the Department is hard-pressed. It is also a difficult problem of getting qualified personnel. Recently graduates have been recruited to sit as Magistrates and within the Department itself the continuing process of employment of new officers is going on. He did mention about restructuring the Ministry. This is a matter of policy for the Government. This has to be considered at the highest level and I am not qualified to answer this. I do not think even the Minister can straightaway give any answer on this even if he is here, because this is a matter that has to be considered, and he himself expected that I should refer this to the Minister for his consideration. Since he has expected what I should do, I would like to say that this will be done.

Berkenaan dengan pandangannya berhubung dengan hal ehwal Undang-undang Islam dan Mahkamah Syariah, sukalah saya menjawab pada masa ini hal ehwal Undang-undang Islam diselenggarakan oleh Majlis Ugama Islam yang dianggotai oleh orang-orang yang berpengalaman di dalam hukum syarak iaitu Mufti-mufti dan Kadikadi yang berkelayakan tinggi di dalam ilmu pengajaran Islam.

Kerjasama di antara Majlis Ugama Islam dan Jabatan Peguam Negara telah sedia ada dan kedua-dua pihak ini bekerjasama dengan rapi. Apa-apa Undang-undang yang perlu digubalkan berkenaan dengan ugama Islam biasanya akan disyorkan oleh Majlis Ugama Islam disertai dengan fatwa-fatwa. Jabatan Peguam Negara akan mengubalkan Undang-undang itu atas nasihat Majlis Ugama Islam. Tetapi yang penting diingatkan ialah hal ehwal ugama Islam itu adalah di bawah State List atau kuasa

negeri yang disebutkan dalam Perlembagaan. Ini adalah hak mutlak, satu hak eksklusif Negeri-negeri dan Duli Yang Maha Mulia Raja-raja tiap-tiap buah negeri adalah berkuasa atas soal-soal hal ehwal ugama Islam. Kerajaan Pusat tidak berkuasa membuat Undang-undang berkenaan hal ehwal ugama Islam sekiranya Kerajaan-kerajaan Negeri tidak bersetuju.

Inilah sebagai satu jawapan pada umumnya saya hendak beri atas pandangan Yang Berhormat Senator Nik Hassan. Ini juga adalah ditimbulkan oleh Senator-senator yang lain dan saya harap jawapan ini akan ditimbang sesuai dengan masa sekarang ini.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 30—

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: [Tuan Pengerusi, saya hendak menyentuh sedikit berkenaan dengan Fasal 18 (1) (b). Ini sebenarnya berkenaan dengan pelantikan khusus yang boleh dibuat kepada peguam-peguam seperti Queen's Counsel yang diambil bekerja di sini. Di bawah 18 (1) (b) ada mengatakan:

“18 (1) Walau apapun yang berlawanan yang terkandung dalam Akta ini, Mahkamah boleh, menurut budibicaranya sendiri, bagi maksud satu guaman atau perkara tertentu atau lebih, membenarkan hadir sebagai seorang peguam seseorang—

(b) yang biasanya tidak bermastautin di Malaysia tetapi yang telah datang atau bercadang hendak datang ke Malaysia Barat bagi maksud hadir dalam guaman-guaman atau perkara-perkara itu; . . .”

Saya hendak bertanya, kenapa Malaysia Barat sahaja. Saya sedar Undang-undang ini akan dikuatkuasakan kepada keseluruhan

Malaysia. Kalau kita pandang kepada Fasal 2 iaitu Akta ini hendaklah dipakai di seluruh Malaysia. Saya sedar juga ubahsuai akan dibuat kepada Sabah dan Sarawak. Sepatutnya perkataan "Malaysia Barat" itu digunakan cuma "Malaysia" iaitu boleh dipakai pada dua-dua: Sabah, Sarawak dan juga Malaysia Barat.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Pengerusi, perkataan "Malaysia Barat" adalah disebut kerana pada masa sekarang ini Undang-undang ini adalah kena-mengena bagi Malaysia Barat sahaja. Setelah berunding antara Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Sabah dan Sarawak atas penguatkuasa Undang-undang ini dan satu persetujuan dicapai kemungkinannya semua peruntukan-peruntukan Undang-undang ini bolehlah kena-mengena Sabah dan Sarawak dan boleh juga dikuatkuasakan dalam negeri-negeri.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Pengerusi, saya sedar apa yang disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Undang-undang tadi tetapi kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan bila Undang-undang yang ini hendak dipakaikan kepada Sabah dan Sarawak maka peruntukan di dalam Undang-undang yang hendak digunakan di Sarawak itu Fasal 18 (1) (b) ini akan dipinda, itu saya bersetuju. Kalau tidak, masa kita hendak menyediakan Undang-undang bagi Sabah dan Sarawak yang ada ini terpaksa kita memerhati kepada Fasal 18 (1) (b) ini.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Pengerusi, sekarang tiap-tiap negeri itu ada undang-undang berasingan atas Legal Profession dan saya fikir dalam Undang-undang ini adalah juga peruntukan-peruntukan yang membolehkan mengguna khidmat peguam-peguam luar negeri, dan dengan sebab peruntukan ini, negeri-negeri itu tidaklah mencegah atau melarang menggunakan khidmat peguam-peguam luar negeri dan sesudah mereka bersetuju untuk menerima Undang-undang ini dan Undang-undang berasingan itu dimansuhkan ini juga dipakai dalam Undang-undang ini.

Fasal 1 hingga 30 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 31 hingga 60—

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Pengerusi, saya hendak menegur sedikit berkenaan dengan Fasal 38 (1) (i). Saya tidaklah hendak membawa pindaan di sini kerana hendak membawa pun tidak ada maknanya kerana Undang-undang ini telah diluluskan oleh Dewan Rakyat. Apa yang saya minta pada satu ketika Yang Berhormat Timbalan Menteri Undang-undang akan membawa pindaan membetulkan ini, kerana di bawah Fasal 38 (1) (i) ini digunakan perkataan:

"38 (1) (i) sesuatu pembicaraan di hadapan Mahkamah Timbangtara Perusahaan atau Mahkamah Syariah;"

Sebenarnya, Mahkamah Timbangtara Perusahaan itu tidak ada, apa yang ada ialah Mahkamah Perusahaan. Pada satu masa dahulu kita ada Industrial Arbitration Tribunal iaitu Badan Timbangtara Perusahaan tetapi sekarang ini kita cuma mempunyai Mahkamah Perusahaan (Industrial Court) bukannya Industrial Arbitration Court. Jadi, saya mintalah pada satu masa nanti perkataan ini dibetulkan.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Pengerusi, pandangan ini akan diambil perhatian.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Pengerusi, Fasal 50 (2) (b). Saya kurang jelas sedikit di sini iaitu berkenaan dengan angka-angka atau bilangan orang yang hendak mengisi Majlis Peguam, kerana pilihan Majlis Peguam sekarang ini sudah berbeza daripada yang ada sekarang ini. Nampaknya, oleh kerana hendak mengelakkan lobi-melobi maka pilihan akan dibuat secara bersurat ataupun secara posundi pos. Jadi, kalau kita pandang kepada peruntukan 50 (2) (b) ini ada menyebutkan:

"50. (2) Majlis Peguam hendaklah menetap dan menyiarkan dalam minggu pertama dalam bulan November pada tiap-tiap tahun dan memberitahu tiap-tiap ahli Bar Malaysia dengan surat mengenai—

(a) nama calon yang dinamakan untuk pemilihan mengikut seksyen 49;

(b) bilangan orang yang tiap-tiap ahli berhak mengundi;"

Jadi, saya telah meneliti Fasal 47, 48, 49, 50 dan 51, saya tidak dapat tahu berapakah sebenarnya angka ataupun bilangan orang

yang berhak duduk di Majlis Peguam, kerana kalau kita tengok, Tuan Pengerusi, di bawah Fasal 47 (2) ia mengatakan:

“(2) Majlis Peguam hendaklah terdiri daripada yang berikut:

- (a) Yang di-Pertua dan Naib Yang di-pertua yang baharu lalu bagi Bar Malaysia;
- (b) dua orang ahli yang dipilih untuk mewakili tiap-tiap Jawatankuasa Bar Negeri menurut seksyen 70 (7);
- (c) Ahli-ahli yang dipilih menurut seksyen 50.”

Jadi, yang dikatakan Ahli-ahli dipilih menurut seksyen 50.

Jadi, kalau kita tengok di bawah Seksyen 50 pula, kita tidak tahu berapa bilangan yang patut dipilih. Jadi kalau kita tengok pula satu lagi fasal, Tuan Pengerusi, iaitu Fasal 51 (2) yang menyatakan:

“51. (2) Jika tiada penamaan dibuat bagi pemilihan ahli-ahli Majlis Peguam maka lain-lain ahli Majlis Peguam hendaklah melantik dua belas orang yang berkelayakan menjadi calon di bawah Akta ini untuk menjadi ahli-ahli Majlis itu.”

Jadi, di sini kuasa itu diberi pula kepada Majlis Peguam. Saya rasa ini tidak begitu tepat bagi Majlis Peguam ataupun sesiapa juga yang membuat peraturan semacam ini, kerana nampaknya tidak begitu kemas. Saya rasa pada mula-mulanya kita mesti tahu berapa orang yang kita hendak lantik; sama ada anggota Majlis itu 30, 35 atau 40 terpaksa kita tetapkan dahulu. Nampaknya di sini tidak ada angka-angka itu. Adakah ini sengaja dibuat begitu supaya Majlis Peguam berkuasa menetapkan angkanya atau bagaimana? Saya minta penjelasan sedikit.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Pengerusi, pada saat ini, I have to agree that I cannot find the provisions immediately relating to the number of members of the Bar Council. But I imagine, Sir, that this is provided to enable the members to elect more than one person for certain posts, especially in the case of Committee Members, so that when a person has to vote more than one, then Clause 50 (2) (b) comes into operation. If this is not stated clearly here, I would imagine that the necessary rules in connection with this might be made and this is a matter which can be taken up later and a clarification given.

Fasal 31 hingga 60 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 61 hingga 90—

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Pengerusi, saya hendak menyentuh sedikit berkenaan dengan Fasal 78 (3) (ii): Fasal 78 ialah berkenaan dengan kuasa membuat kaedah-kaedah tertentu yang diberikan kepada Majlis Peguam. Fasal 78 (3) menyatakan:

“78. 3 (a) Kaedah-kaedah yang dibuat di bawah seksyen ini hendaklah membuat peruntukan-peruntukan bagi menghendaki seseorang penguambela dan peguamcara, dalam kes-kes yang ditetapkan oleh kaedah-kaedah itu, samada—

- (i) menyimpan secara deposit dalam suatu akaun berasingan dalam suatu bank bagi faedah kelayan wang yang diterima untuk atau bagi pihak seseorang kelayan jika kelayan itu meminta sedemikian; atau
- (ii) membayar kepada kelayan dengan wangnya sendiri sejumlah wang yang sama banyaknya dengan bunga yang mungkin telah terakru jika wang yang diterima sedemikian telah disimpan secara deposit.”

Saya rasa kalau hendak dibuat peruntukan di bawah Fasal 78 (3) (a) (ii) tadi iaitu:

“(ii) to make good to the client out of his own money a sum equivalent to the interest which would have accrued if the money so received had been so kept on deposit.”

Ini cumalah boleh berlaku sekiranya kelayan-kelayan itu pada mula-mula meminta supaya wang itu disimpankan di dalam deposit dan tidak sebaliknya. Kalau tidak rasa saya tidak patutlah, kalau pada suatu ketika duit kelayan itu disimpan dan tiba-tiba kelayan mengatakan: kenapa awak tidak simpan deposit supaya dapat bunga. Jadi barangkali teruk sedikit. Jadi, saya minta penjelasan supaya perkara semacam ini jikalau hendak dikenakan biarlah tiap-tiap pelanggan atau kelayan itu memberi arahan yang jelas kepada peguamnya: jikalau awak simpan duit saya dalam client's account, duit itu mestilah awak simpan di dalam deposit dengan sekian-sekian banyak, sekian-sekian harga minima bunga yang dikenakan. Rasa

saya teruklah sedikit kepada peguam kerana kalau dia tidak simpan di dalam deposit account mungkin dia kena bayar dari duitnya sendiri.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Pengerusi, this provision enables the Bar Council to make rules under this section, and the Bar Council may make a number of rules and one of them is in connection with the deposit of clients' money. Now it makes it mandatory on the part of the Bar Council to make provisions for requiring an advocate and solicitor to keep on deposit the clients' money. I imagine, Sir, that when the Bar Council makes rules—and it is required to make rules—it will provide for the deposits and also for the payment of interest on deposits to the client. If it is not put into the deposit but kept as a current account in the client's account, then it will not have any interest accrued to it, in which case there will be no interest arising out of it and consequently no payment to the client concerned. But where it goes in as a deposit even for a short period of three months, six months or a longer period, then interest will come in. The question is, what is to happen to that interest? The account is in the name of the solicitor, not in the name of client. Every client's money is put in the name of the solicitor or the solicitor's firm or whatever practice name he has. So, technically, so far as the bank is concerned, the interest goes to the solicitor or the solicitor's firm; legally it goes to him at this stage though morally the client concerned can ask for it. But it is not in the client's name, nor is there a law to say that the interest arising out of a client's deposit money should go to the client though in equity a case may be made out. So, this provision merely makes it clear requiring the Bar Council to make provisions for payment of interests to the client and if he does it, though technically he may take the money out to himself, it makes it obligatory on his part to pay the interest from his own money. So, this will be done by the Bar Council as it is worded here, and I think it is quite clear—the obligation of the Bar Council to make rules on this.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Pengerusi, saya hendak tahu samada Bar Council akan membuat kaedah itu seperti di bawah perenggan 3 (a) (i) ataupun 3 (a) (ii) "either" "or", jadi mana yang

hendak dinasihatkan. Saya rasa kita beri peluang kepada Bar Council untuk memilih. Kalau di bawah Fasal 78 (3) (a) (i) itu mengatakan:

"78. (3) (a) (i) to keep on deposit in a separate account at a bank for the benefit of the client money received for or on account of a client if the client should so request; or"

Ini dia pilih pula. Jadi kaedah itu nampaknya boleh jadi satu atau dua. Jadi saya rasa kalau kita hendak buat satu atau dua nampaknya keputusan itu diserahkan kepada Bar Council. Saya rasa tidak berapa molek begitu. Biar dia jelas menyatakan kalau duit hendak disimpan, kita berpegang kepada 3 (a) (i) sahaja dan tidak boleh dipilih pula. Nampaknya budibicara itu terpulang kepada Bar Council.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Pengerusi, peruntukan ini adalah jelas pada himat saya. Di bawah Fasal 78 (3) (i) ada mempunyai dua cara yang terbuka kepada seseorang peguam untuk menimbang duit atau wang kelayan.

Cara yang pertama ialah simpan wang itu di atas nama lawyer sendiri dalam satu bank. Cara yang kedua ialah kalau kelayan suka simpan wang itu (deposit) dalam satu bank atas nama kelayan sendiri. Tetapi soal yang timbul daripada kedua-dua cara ini ialah apa akan jadi atas wang faedah. Kedua-dua cara ini adalah berlainan pembayaran faedah kalau simpanan wang itu menjadi satu deposit. Fasal 78 (3) (ii) adalah menjelaskan kalau deposit ini disimpan atas nama lawyer sendiri atau firma lawyer sendiri hendaklah dia membayar wang faedah ini dan tanggungjawab ini adalah ditanggungnya sendiri. Kalau wang itu disimpan atas nama kelayan bayaran faedah tidaklah timbul oleh peguam kerana deposit itu atas nama kelayan sendiri dan faedah-faedah lain terpulang kepada kelayan seterusnya. Saya fikir ini adalah jelas.

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Pengerusi saya hendak menentuhkan fasal yang lain iaitu Fasal 83. Nampaknya, pada masa sekarang tiap-tiap peguambela atau peguamcara sebelum dia boleh mengambil seseorang pekerja, pekerja itu terpaksa membuat surat akuan ataupun surat sumpah yang si pekerja itu umpamanya tidak dipotong daripada Daftarai lain atas

permintaannya sendiri di mana-mana bahagian di Malaysia atau di Singapura ataupun di tempat-tempat lain dan masih terpotong iaitu jikalau seorang peguam itu telah dipotong namanya dan telah melakukan kesalahan juga sebagainya. Jadi, nampaknya Fasal 83 (1) (a) sehingga (f) ini ada baiknya supaya seseorang peguam itu tidak mengambil seseorang pekerja yang telah melakukan kesalahan, umpamanya, telah disabitkan atas suatu kesalahan di bawah Seksyen 15A Ordinan Kesalahan Kecil, 1955, atau seorang yang berkenaan dengannya telah dibuat satu perintah di bawah Seksyen-kecil (2) dan berbagai lagi, ataupun beliau telah disabitkan atas suatu kesalahan berkenaan dengan kecurangan atau fraud dan telah didapati

Fasal 91 hingga 152

Tuan Kamarul Ariffin bin Mohamed Yassin: Tuan Pengerusi, saya hendak menyoal Fasal 114. Nampaknya sekarang ini oleh kerana kita hendak menjaga kepentingan orang ramai, terutama sekali kepentingan kelayan-kelayan bagi peguam, maka apa-apa perbelanjaan ataupun kos yang hendak dikenakan hendaklah mengikut peraturan yang ada di bawah Fasal 114 ataupun 116. Pada pandangan saya apa-apa juga perjanjian ataupun agreement yang dibuat di antara peguam dengan kelayannya tadi mestilah dibuat dengan cara satu perjanjian yang tertulis iaitu kalau seorang itu mengatakan saya akan membela awak dan belanja kosnya ialah \$1000 maka nampaknya sekarang ini

RANG UNDANG-UNDANG MEMBAHARUI UNDANG-UNDANG (PENGHAPUSAN SAMSU GELAP)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.16 ptg.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap), 1975 dibaca bagi kali yang kedua.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, masalah samsu gelap telah mencapai ke takat yang mencemaskan di negara ini.

Samsu adalah terdiri dari dua jenis, iaitu yang sah dan yang gelap. Samsu yang sah dikeluarkan dengan lesen dari Kerajaan. Samsu gelap dikeluarkan tanpa lesen dan dengan melanggar undang-undang.

Mengikut takrif samsu yang sah ialah sesuatu liquor yang memabukkan yang dikeluarkan dengan lesen. Seseorang penyuling samsu yang sah mestilah membayar lesen tahunan sebanyak \$2,400 dan seseorang pembotol mestilah mendapatkan lesen membotol dengan membayar sebanyak \$1,200 setahun. Selanjutnya, ada suatu duti eksais sebanyak \$20 dikenakan ke atas tiap-tiap satu gelen samsu yang sah sama seperti yang dikenakan pada lain-lain liquor yang dikeluarkan secara sah di sisi undang-undang.

Seseorang penyuling samsu gelap tidak membayar mana-mana daripada bayaran-bayaran ini dan dengan itu Kerajaan meng-

Biasanya, samsu haram dikeluarkan di bawah keadaan yang paling kotor dengan menggunakan bahan-bahan yang boleh menjadi racun. Telah didapati beberapa kes kematian yang disebabkan oleh penggunaan samsu gelap. Bukan orang-orang lelaki dan perempuan dewasa sahaja yang meminumnya bahkan budak-budak lelaki berumur dua belas tahun pun telah didapati menggunakannya hingga mengakibatkan kerosakan otak.

Penggunaan selalu samsu gelap adalah mengakibatkan:

- (i) berpecahnya keharmonian keluarga dan kewangan;
- (ii) bencana buruk kepada kesihatan jasmani dan otak, kadang-kadang menyebabkan buta dan maut;
- (iii) mengurangkan daya pengeluaran;
- (iv) kehilangan hasil kepada negara; dan
- (v) perbelanjaan kepada negara melalui rawatan hospital.

(Dengan izin) I would like to mention this in English. The ill effects of drinks that have been analysed and the regular consumption of illicit samsu has resulted in:

- (i) disintegration of family harmony and finance;
- (ii) serious injury to physical and mental health at times causing blindness and death;
- (iii) lowering of productive capacity;
- (iv) loss of revenue to the country; and
- (v) expenses to the nation by way of hospital treatment.

Pengilang-pengilang samsu gelap tidak

kesalahan dari segi hasil jika seseorang mengilang dan menjual liquor yang memabukkan tanpa lesen. Untuk dipertuduh sebagai kesalahan dari segi hasil, liquor itu mestilah layak untuk kegunaan manusia oleh kerana tiada apa-apa lesen boleh diberi bagi sesuatu liquor yang tidak layak untuk kegunaan manusia. Galak kali samsu gelap adalah diperakui sebagai tidak layak untuk kegunaan manusia dan jika demikian tiada apa-apa tindakan boleh diambil terhadap mereka itu.

Maka nyatalah tiadanya undang-undang bagi mengawal dan menghapuskan pengilangan dan penjualan samsu gelap samada atau tidak samsu itu layak untuk kegunaan manusia. Dengan mesifatkannya hanya sebagai kesalahan dari segi hasil, maka tidaklah menasabah bagi mengawal penyulingan samsu gelap yang layak untuk kegunaan manusia. Melainkan jika kesalahan itu dijadikan sebagai kesalahan yang boleh dihukum demi kepentingan negara tiada apa-apa hasil yang bererti boleh dicapai dengan mengutuknya.

Oleh yang demikian, Jumaah Menteri mensifatkan penjualan dan penggunaan samsu gelap sebagai suatu kecelakaan yang buruk dan pada 9 haribulan Mac, 1975 telah memutuskan supaya masalah samsu gelap dikaji semula dan suatu kajian dibuat mengenai undang-undang sekarang yang mengawal pengilangan dan pengawalannya. Berikutan daripada ini, suatu jawatankuasa seramai dua belas orang telah dibentuk dengan dipengerusikan oleh saya dalam mana pegawai-pegawai kanan Kementerian Kewangan, Kastam dan Eksais Diraja, Polis Diraja, Kementerian Kesihatan, Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat, Jabatan Kimia, Kementerian Undang-undang dan juga Professor Madhya, Jabatan Perubatan Psikologi Universiti Malaya berkhidmat sebagai ahli.

Jawatankuasa itu tidak menerima memorandum-memorandum bertulis dari Kesatuan Kebangsaan Pekerja-pekerja Ladang, Persatuan Saudagar-saudagar Liquor, Persatuan Persekutuan Penjual-penjual Liquor, Kongres India Malaysia di samping kertas-kertas yang diterima daripada Kastam dan Eksais Diraja, Jabatan Kimia dan Universiti Malaya.

Jawatankuasa itu telah menyempurnakan tugasnya dalam masa enam bulan dan hasil

kerja itu ialah Rang Undang-undang yang dibentangkan di Majlis yang mulia ini pada hari ini.

Rang Undang-undang ini mengharamkan segala jenis samsu gelap dan bertujuan untuk mengenakan tempoh-tempoh penjara dan denda-denda yang termesti bagi pengilangan dan perdagangan samsu gelap itu. Bagaimanapun, seseorang yang adalah sebagai seorang pengguna sahaja dan memiliki samsu gelap tidak kurang daripada suku gelen banyaknya adalah tertakluk kepada hukuman yang tidak sebegitu berat sebagaimana yang dikenakan ke atas seseorang pengilang atau pedagang menurut Fasal 5 Rang Undang-undang ini. Tetapi seseorang yang mengaku dirinya sebagai pengguna hendaklah membuktikan fakta atau keadaan sebelum ia berhak mendapat hukuman yang lebih ringan itu. Tetapi jika seseorang mengilang dan memerdagangkan samsu gelap yang mengandungi bahan berbahaya sebagaimana yang ditakrifkan maka Rang Undang-undang ini memeruntukan sebat sebagai hukuman termesti selain daripada penjara dan denda. Adalah diharapkan bahawa penalti-penalti berat yang dikenakan itu akan memberi kesan yang dikehendaki iaitu menghapuskan sama sekali pengeluaran dan penggunaan samsu gelap itu.

Rang Undang-undang ini tidak secara apa juaupun bertujuan untuk mengganggu manamana peruntukan undang-undang eksais yang berkuatkuasa sekarang ini berhubung dengan liquor-liquor yang memabukkan. Bagaimanapun, Rang Undang-undang ini memperluaskan bidang liputan perkataan-perkataan "liquor yang memabukkan" (intoxicating liquor) daripada keadaan yang didapati sebelum daripada ini.

Mengikut kedudukan undang-undang yang ada sekarang ini jika liquor yang memabukkan mengandungi apa-apa bahan yang meracunkan umpamanya alcohol methyl, maka ianya tidak akan termasuk dalam bidang takrif yang sedia ada mengenai liquor yang memabukkan di bawah Undang-undang Eksais sebagaimana ianya tidak layak atau tidak dimaksudkan untuk menjadi atau boleh diubah dengan apa-apa cara untuk digunakan sebagai minuman ringan. Bagaimanapun masih lagi didapati bahawa orang-orang adalah menggunakan liquor itu lebih jauh bahayanya ataupun mati. Di bawah Undang-undang ini tidaklah menjadi hal

samada liquor ataupun samsu yang memabukkan itu adalah layak atau dimaksudkan menjadi atau boleh dengan apa-apa cara diubah untuk digunakan sebagai minuman ringan selagi ianya mengandungi 2% spirit proof, campuran minuman itu akan tertakluk kepada takrif liquor yang memabukkan (intoxicating liquor) dan kelayakannya untuk digunakan sebagai minuman ringan tidaklah dipersoalkan.

Pada masa ini hanya lebih kurang sepuluh peratus sahaja daripada pesalah-pesalah itu telah dapat diambil tindakan terhadapnya. Sembilan puluh peratus daripada masaalah itu masih tidak zahir, seperti sesuatu "iceberg".

Supaya penguatkuasaan undang-undang menjadi lebih berkesan, Bahagian 10 Rang Undang-undang ini mengadakan peruntukan mengenai keterangan anggapan (presumptive evidence) terhadap pemunya atau penduduk premis-premis di mana samsu gelap dikeluarkan dan juga mengadakan peruntukan mengenai penerimaan pernyataan (admissibility of statement) yang dibuat dalam perjalanan penyiasatan. Suatu peruntukan baru adalah juga diadakan dalam Fasal 20 bagi menggunakan agent provocateur dengan kebebasan daripada hukuman (with impunity) untuk mendapatkan keterangan. Perlindungan yang serupa adalah juga diberi kepada pemberi maklumat dalam Fasal 21.

Bahagian V mengadakan peruntukan bagi menubuhkan Jawatankuasa Penasihat di peringkat Kebangsaan dan Jawatankuasa-kecil Penasihat di peringkat Wilayah untuk menimbangkan perwakilan-perwakilan dari orang ramai berhubung dengan penguatkuasaan peruntukan-peruntukan Rang Undang-undang ini dan untuk membuat syorsyor kepada Menteri. Jawatankuasa itu akan bertugas sebagai suatu perhubungan yang berguna dengan mana-mana orang awam yang hendak memberi pandangan-pandangannya mengenai penguatkuasaan Rang Undang-undang ini dari semasa ke semasa.

Bagaimanapun, pada mengharamkan sama sekali pengilangan, perdagangan dan penggunaan samsu gelap, Kerajaan tidak bercadang hendak mengganggu golongan-golongan orang ramai yang pada tradisinya menggunakan samsu. Saya tunjukkan kepada saudara-saudara bumiputra kita di Sabah dan Sarawak yang mengeluarkan liquor atau

tuak bagi kegunaan mereka sendiri. Peruntukan ada dibuat di bawah fasal-kecil (2) Fasal 30 Rang Undang-undang ini bagi Menteri mengecualikan mana-mana orang atau kelas atau kumpulan orang daripada mana-mana daripada peruntukan-peruntukan Rang Undang-undang ini tertakluk kepada apa-apa sekatan atau syarat yang boleh dikenakan oleh Menteri dan peruntukan ini telah dibuat dengan memikirkan kepentingan mereka supaya undang-undang ini tidak akan berkuatkuasa menghapuskan hak-hak tradisi mereka.

Kerajaan sesungguhnya yakin bahawa Rang Undang-undang ini akan menjadi langkah-langkah yang berkesan untuk tidak menggalakkan aktiviti-aktiviti pembuat samsu gelap dan untuk menghapuskan pengeluaran samsu gelap.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Law Heng Ding: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

6.35 ptg.

Raja Datuk Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir perkara ini adalah penting untuk saya bercakap berkenaan dengan samsu haram ini. Saya ada membaca dalam akhbar tak lama dahulu iaitu samsu haram ini telah membunuh beberapa banyak orang di Negri Sembilan. Dengan hal demikian, saya yakin dan percaya bahawa undang-undang ini dibuat supaya orang-orang yang membuat samsu haram ini dikenakan penalti yang sekuat-kuatnya.

Saya hendak bercakap di atas perkara ini, iaitu berkenaan dengan orang yang membuat samsu haram. Saya tahu saya sebagai orang Melayu dan beragama Islam tidak boleh minum samsu tetapi oleh kerana ini adalah untuk orang lain, jadi saya tak boleh minum samsu kecuali jika samsu itu dibuat dari kilang yang halal, maknanya bukan kilang itu halal tetapi yang dikeluarkan lesen oleh Kerajaan, maka bolehlah dibuat samsu itu. Tetapi benda ini benda haram yang tak boleh diminum oleh orang Islam, sebaliknya orang-orang bukan Islam boleh meminumnya. Bila dikatakan halal ialah yang diberi lesen oleh Kerajaan, tetapi saya fikir yang penting sekali yang patut didengar baik-baik oleh

Timbalan Menteri Undang-undang iaitu orang yang meminum samsu haram ini mestilah dihukum seberat-beratnya juga oleh kerana pihak yang mencuri minuman itu daripada kilang haram, maka orang itu patutlah sama berat hukumannya dengan orang yang membuat samsu haram itu. Jadi takutlah dia hendak minum. Kalau tidak, berapa banyak dan macam mana ketat diperbuat undang-undang, kalau pesalah tidak dihukum, orang yang ketagih itu minum juga, sebab kalau hendak beli samsu halal yang berlesen samsu daripada kedai-kedai yang boleh dibeli, samsu itu cukup mahal. Mereka ketagih macam ketagih dadah, candu dan sebagainya, walau bagaimanapun hukumannya dia mesti mengambil candu dan dadah, begitu juga orang yang ketagih brandy, macam manapun dia hendak minum brandy, kadang-kadang dalam poketnya ada brandy. Mereka yang minum brandy ini susah hendak ditinggalkan, melainkan dia puasa. Jadi dengan sebab itu, undang-undang ini kalau boleh dikenakan juga kepada orang-orang yang minum samsu dan hukumannya bukan sahaja sebat—saya tak tahu berapa kali disebat dengan rotan, cuma dikatakan sebat sahaja. Kalau satu kali sebat dengan rotan mungkin ada yang mengatakan, tak apa, sebatlah. Jadi saya hendak tahu berapa kali disebat dan samada kuat atau tidak. Kemudian orang-orang yang minum samsu yang dibuat selain daripada berlesen itu mestilah dihukum.

Sekianlah sahaja, Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana kalau hendak bercakap lebih panjang kalau dicampurkan dengan Islam dan sebagainya nanti bercampur aduk pula. Jadi di sini saya mintalah Kerajaan mengambil berat di atas perkara ini.

6.40 ptg.

Tuan Haji Mohd. Amin bin Haji Yaakub: Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengambil peluang dalam perbahasan ini menyatakan pandangan saya bukan sahaja samsu gelap ini bahkan samsu terang pun patut dibankan walaupun Yang Berhormat Timbalan Menteri Undang-undang dalam penjelasannya yang panjang lebar tadi telah menyatakan bahawa Kerajaan tidak bercadang untuk hendak menghapuskan langsung kilang-kilang samsu. Tetapi saya rasa patut pihak Kerajaan mengulang-kaji semula kalau kita semua sudah tahu daripada penjelasan yang panjang lebar tadi bahawa samsu ini bukan

sahaja samsu gelap bahkan samsu yang terang itupun, saya tidak mahu kata samsu halal, sebab dalam Islam samsu semuanya haram, bukan sahaja samsu gelap tetapi samsu terang yang berlesen itupun dari segi kesihatan, dari segi hendak menjaga moral manusia tidak patut dibiarkan samada orang Islam ataupun orang bukan Islam tidak patut digalakkan. Dengan sebab itu, saya hendak nyatakan secara ringkas pendapat saya samsu ini saya minta supaya pihak Kerajaan bukan sahaja yang gelap, tetapi yang terang pun kita berhentikan daripada dibuat, diperniagakan dalam negara kita ini.

6.41 ptg.

Dr Lim Ah Sitt: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Membaharui Undang-undang (Penghapusan Samsu Gelap), 1975 yang sedang dibahaskan sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini bertujuan untuk menghapuskan sepenuhnya pengilangan, perdagangan dan penggunaan samsu gelap dan melindungi orang ramai khususnya orang desa dari kaum peladang dan kampung-kampung dari penggunaan samsu gelap yang boleh merosakkan otak, bencana kepada kesihatan dan juga kehilangan nyawa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Saya menyambut baik Bil ini walaupun Bil ini dikeluarkan terlewat sangat setelah beberapa nyawa sudah dijejaskan dan dikorbankan kerana penggunaan samsu gelap.

Tuan Yang di-Pertua, semua minuman keras mengandungi alcohol dan jika digunakan berlebihan boleh mendatangkan sakit-sakit merosakkan badan dan bencana kepada kesihatan dan samsu gelap adalah satu minuman keras dan jika mengandungi bahan bahaya minuman itu meracunkan badan dan otak kita kepada orang-orang yang selalu menggunakan samsu itu. Samsu gelap atau samsu haram yang dibuat di kampung, di estet ada yang murah dan senang didapati dan banyak pekerja desa menggunakan samsu selepas bekerja dengan memikirkan minuman itu boleh menahankan kepenatan dan menambahkan tenaganya dengan tidak ada pengetahuan akibat yang sangat buruk kerana minum samsu gelap

yang mengandungi bahan berbahaya. Oleh kerana itu, saya mendesak Menteri yang berkenaan memberi penerangan yang seluasnya kepada orang ramai, khasnya pekerja-pekerja di ladang-ladang dan kampung-kampung dan di samping itu saya harap undang-undang ini dijalankan dengan ketat dan berkesan.

Tuan Yang di-Pertua, akhirnya, saya sekali lagi menyokong Rang Undang-undang ini dengan sepenuhnya.

6.46 ptg.

Datuk Athi Nahappan: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada ketiga-tiga Ahli-ahli Yang Berhormat atas pandangan dan teguran mereka mengenai Rang Undang-undang ini.

Bagi menjawab perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Raja Datuk Nong Chik jelaslah bahawa Yang Berhormat itu tidak ada masa untuk membaca Rang Undang-undang ini. Adalah disebutkan dalam Fasal 3 (3) kalau seseorang menjual samsu gelap yang mengandungi apa-apa bahan berbahaya; any illicit samsu that contains a deleterious substance, kalau dia menghilangkan atau melakukan menawar hukumannya ialah penjara selama satu tempoh tidak lebih daripada 10 tahun dan tidak kurang daripada 4 tahun; denda tidak lebih daripada \$20,000 dan sebat tidak kurang daripada 6 kali. Ini sangat terang sekali. Kalau samsu gelap itu tidak mengandungi apa-apa bahan berbahaya kalau dia menghilangkan atau menawar atau menjual, boleh dipenjarakan satu tempoh tidak lebih dari 5 tahun dan tidak kurang dari 2 tahun dan denda tidak lebih daripada \$20,000. Ini bukan ringan.

Rang Undang-undang ini juga mengambil perhatian mustahaknya untuk mencegah penggunaan samsu ini daripada segi pengguna (from the consumers' end) dan saya bersetuju dengan Yang Berhormat itu kedua-dua segi undang-undang mestilah mengambil tindakan untuk lama-kelamaan menghapuskan kalau boleh dan kalau tidak kurang sama sekali penggunaan ini. Kalau seseorang memiliki samsu gelap, dia simpan sahaja di rumah atau di mana-mana tempat dia tinggal sebanyak kurang daripada suku gellen sahaja; if he has a quarter of a gallon of samsu, if he is in possession of it, sebagai seorang peng-

guna dia pun pada mulanya pada pandangan undang-undang sebagai seorang yang bersalah dan terpulanglah kepadanya untuk membuktikan dalam mahkamah bahawa dia simpan samsu itu untuk mengguna, bukan menjual dan bukan sebagai seorang trafficker. Kalau dia beri bukti atau keterangan dalam court, dia simpan dan dia beli untuk kegunaannya sendiri sahaja, Rang Undang-undang ini melihat keadaan itu dengan simpati. Tetapi dia pun buat kesalahan juga. Mahkamah adalah menguatkuasakan dalam Undang-undang ini melihat seorang trafficker atau pusher samsu gelap sebagai satu perbuatan yang berat. Kalau seorang pengguna menyimpan suku gellen dan kalau dia buktikan dia simpan untuk kegunaan sendiri sahaja barangkali court tidaklah menjatuhkan hukuman lagi berat. Tetapi fasal 5 (2) adalah berbunyi begini:

"5. (2) Mana-mana orang yang diputuskan sebagai seorang pengguna di bawah seksyen-kecil (1) boleh, apabila disabitkan, dikenakan penjara selama satu tempoh tidak lebih daripada dua tahun atau denda tidak lebih daripada dua ribu ringgit atau penjara dan denda itu kedua-duanya, walaupun, pada mula-mulanya ia telah dipertuduh melakukan suatu kesalahan yang boleh kena hukum di bawah seksyen 4."

Tuan Yang di-Pertua, ini jelas dari kedua-dua segi; dari segi orang yang menjual, dari segi orang yang mengguna, peruntukan-peruntukan mengenai hukuman-hukuman atau denda-denda dan penjara-penjara yang sangat berat. Tujuan ini ialah untuk mengurangkan secepat mungkin dan akhirnya menghapuskan satu celaka yang merbahaya kepada negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Tuan Haji Mohd. Amin juga mengatakan lebih baik kita hapuskan sama sekali semua samsu itu, samada samsu halal atau tidak halal, tetapi dalam suasana negeri kita ini kita adalah beri hak kepada tiap-tiap warganegara dan juga tiap-tiap orang di sini untuk minum-minuman keras atau minuman yang memabukkan (intoxicating drink), tidaklah ada suatu Undang-undang melarang perbuatan ini. Jika kita hapuskan semua samsu, samada samsu sah dan juga samsu gelap, ini boleh memaksa orang-orang minum-minuman yang lain, minuman keras.

yang lain seperti whisky, brandy dan lain-lain minuman di sini, sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Berhormat Raja Datuk Nong Chik. Kalau hendak menghapuskan mestilah hapuskan semua minuman yang memabukkan (intoxicating drink) tetapi pandangan Yang Berhormat itu saya fikir inilah satu hal yang sangat susah dalam suasana negeri kita ini. Ada negeri-negeri yang lain cuba melaksanakan satu polisi macam ini tetapi tidak boleh berjaya, tetapi masaalah ini kita boleh control, kita boleh kawal, kita boleh mengurangkan. Samsu gelap ini adalah satu samsu yang sangat merbahaya kepada kesihatan dan khasnya merosakkan moral dan juga physical, jasmani orang-orang yang bekerja di ladang-ladang dan juga di bandar dan luar bandar dan tanggungjawab negara kita ialah untuk mengambil satu tindakan sebagai Rang Undang-undang ini dan mengurangkan masaalah ini.

Saya juga mengucapkan terima kasih atas pandangan Yang Berhormat Senator Dr Lim Ah Sitt.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 30 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua: Mesyuarat ditangguhkan sekarang hingga pukul 2.30 petang hari Rabu, 14hb Januari, 1976.

Dewan ditangguhkan pada pukul 7.00 malam.